

ADVENT SZEMLE

2021. OKTÓBER: A HÁRMAS ANGYALI ÜZENET ÉS AZ EGYHÁZ MISSZIÓJA
+ SZERETETTELJES HÍVÁS + BŰNBÁNAT ÉS ÍTÉLET + IMÁDJÁTOK A TEREMTŐ!
+ AZ EVANGÉLIUM LEGYŐZ MINDEN ELLENÁLLÁST

IMAHETI FELOLVASÁSOK: 2021. DECEMBER 4-11.

Elmegyünk!

A bizonyágtevés
követői

- 3 Első péntek este**
Ne sírj!
Emil Jigău
- 5 Első szombat délelőtt**
A hármass angali üzenet
és az egyház missziója
Ted Wilson
- 8 Első szombat délután**
A három angali üzenete
Aurel Neațu
- 10 Vasárnap**
Szeretetteljes hívás
- 12 Hétfő**
Bűnbánat és ítélet
- 14 Kedd**
Imádjátok a Teremtőt!
- 16 Szerda**
Az evangélium legyőz
minden ellenállást
- 20 Csütörtök**
Szeretetteljes figyelmeztetés Istentől
- 22 Második péntek este**
A végítélet és Isten szeretete
- 24 Második szombat délelőtt**
A hármass angali üzenet
Ellen G. White
- 27 A 2021-es imaheti adományhoz**
Norbert Zens
- 28 Második szombat délután**
A hármass angali üzenet képe
Georgel Pirlitu
- 31 Imaheti tanulmányok
gyermeknek**
Randy Felliş

Bevezetés

A „példátlan” kifejezést gyakran használják a világ közelmúltbeli fejleményeinek leírására. Soha nem fordult még elő, hogy ilyen világrengető események ilyen rövid idő alatt, így egybeessenek, és az élet szinte minden területét ilyen gyorsan és drámai módon befolyásolják. Elképzelések szerint valami elképesztő dolog fog történni, de a jövőre vonatkozó előrejelzések homályosak és bizonytalanok. Ha valamikor időszzerű volt a hetednap adventisták számára az, hogy a Szentlélek által ihletett bátor-sággal hirdessék a Jel 14:6–12-ben található három angali üzenetét, az most van. Azt az üzenetet kaptuk, hogy nincs olyan fontos munka, mint ennek az „utolsó figyelmeztetésnek a hirdetése e pusztuló világ számára.”

Ezen a 2021-es imahéten alaposan el fogunk mélyedni ezekben a rendkívül fontos üzenetekben, amelyek középpontjában Jézus Krisztus és az Ő igazsága áll, mivel arra a szükségletünkre igyekszik rávilágítani, hogy életünket teljesen és maradéktalanul egyesítenünk kell vele.

A Hetednap Adventista Egyház egy prófétai mozgalom, amelyet Isten támasztott földünk történelmének egy bizonyos pontján, hogy egy különleges üzenetet hirdessen, amelynek csak most van aktualitása, mégpedig a Jelenések könyvének hármass angali üzenetét.

Most van itt annak az ideje, hogy tanulmányozzuk ezt az üzenetet, hogy nyitott szívvel imádkozzunk Isten vezetéséért, hogy teljesen rábízunk magunkat és ezt mondjuk: „Elmegyek, hogy hirdessem a hármass angali üzenetet!”

Isten áldjon meg gazdagon, amint időt szentelsz az Úrra, az egész világra kiterjedő imahét alatt!

Ted N.C. Wilson, a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának elnöke

A szerzők bemutatása

Az idei imahét szerzői egy egyedülálló apa-lánya páros. **Ángel Manuel Rodríguez** jól ismert az *Adventista Világ* [Adventist World] olvasói számára, mivel ő írja a havonta megjelenő Válaszok a bibliai kérdésekre rovatunkat. 2011-ben vonult nyugdíjba az Adventista Egyház szolgálatából mint a Generál Konferencia Bibliakutató Intézetének igazgatója, ahol összesen 19 évig szolgált. Rodríguez Puerto Ricóban született. Az Andrews Egyetemen szerzett doktori címet, és az adventista egyházban szolgált lelkészként, tanárként és vezetőként. Lánya, **Dixie Lisbeth Rodríguez** nemrég csatlakozott az *Adventista Világ* szerkesztőségéhez segéd-szerkesztőként. A Texas Woman's Egyetemen szerzett doktorátust retorikából, és kinevezését megelőzően egyetemi tanárként és kórházlelkészként dolgozott. „Szeretek tanítani, de szenvedélyem a humanitárius misszió és a kórházlelkészség” – mondja, amikor a kedvenc elfoglaltságairól kérdezik.

ADVENT SZEMLE

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

2021. OKTÓBER. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pirlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Șbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Különlleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Fordította Hegyes Horváth Csilla és Juhász Anna Anita; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szöcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszele), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

Péntek

Ne sírj!

„Méltó a Bárány”

EMIL JIGĂU

Az »előzmény nélkül« kifejezést olyan események leírására szoktuk használni, amelyek nagymértékben hozzájárultak világunk eseményeinek alakításához az elmúlt időszakban. Korábban soha nem volt részünk olyan megdöbbentő eseményekben, amelyek viszonylag rövid idő alatt ilyen gyorsan és drámaian hatottak volna életünk minden területére.”

Ezekkel a szavakkal kezdi Ted Wilson testvér az idei nemzetközi imahét bevezető beszédét. Ezek a szavak világosan tükrözik azokat a drámai élményeket, amelyeket főként az elmúlt két évben kellett átélünk. Sokat sírunk, panaszkodunk... valójában ebből áll az emberiség teljes történelme. Nevezhetnénk a sírás történelmének is. Vajon félbeszakítja bárki ezt a sírást? Van bármilyen jó hírünk erre nézve?

„És egy a Vének közül monda nékem: Ne sírj!” (Jel 5:5)

Vajon azt javasolják ebben a biblia-versben nekünk, hogy vessünk gátat az érzéseinknek? Az emberi pszichikum rendelkezik a maga „bemeneteivel” – az üzeneteket olyan szervek fogadják be, amelyek érzelmeket, gondolatokat generálnak – és „kimeneteivel”, a felhalmozott energiákat nem lehet a végtelenségig gyűjteni.

Az érzelmi kitörés kétfajta irányt vehet: irányulhat kívülre, illetve belülre, ez utóbbi esetben a következő események súlyosak lehetnek, például elszigeteltség, depresszió.

„Ne sírj!”, mégis, „Jézus sírt” (Jn 11:35, Lk 19:41). A felszólítás célja az emberi könnyek letörlése, és nem a jogos érzések elfojtása.

A VÉRZŐ BÁRÁNY

Miben áll János tapasztalata? Egy elpecsételt könyvben, amelyet senki sem méltó kinyitni és elolvasni. A könyv fellapozásának lehetetlensége nem fizikai, hanem erkölcsi természetű. Határeset, mely sírást vált ki.

A határesetet az ember bűnbeesése jelenti, annak összes követke-

ményével. A halál fokozatosan bekebelezi a természetet, az emberi szívet és a jövőt. „Korszakról korszakra folyamatos gyászkiáltás emelkedik fel a Földünkéről, a teljes teremtett világ sóhajt fájdalomában – az ember engedtlenségének következményeképpen.” (A megváltás története, 26. o.)

A határhelyzetet a teremtett helyzet is kiváltja. Az ördög vádja az volt, hogy senki sem képes egyszerre irgalmas és igazságos lenni.

És íme a jó hír! Csak egy Istennel egyenrangú személy lehetett képes megoldani a problémát. Egy Bárány, Akit messziről hoztak, a világ alapításának kezdetei előttről – a megöletett Bárány.

» „jobb kezében” (5:1); Isten uralta a helyzetet. Ha azt mondta volna: „Maradj itt! Gondolkodni fogok azon, hogy mit tegyek veletek!”, nem beszélhetett volna meggyőzően az irgalmáról, nem hozhatott volna békét.

Istent nem lepte meg az újonnan kialakult helyzet. Amikor abban a meggyőződésben élünk, hogy előrelátó Istenünk van, a sírás abbamarad.

» „amely be volt írva belől és hátul” (5:1); A szeretet terve. Nehezen került hely a megváltási terv számára. A szeretet mégis kiáradt.

Annak megértésekor, hogy az Ő szeretete mérhetetlen, a sírás abbamarad.

» „és le volt pecsételve hét pecsétel” (5:1); tökéletesen le volt pecsételve. Senki sem volt méltó annak felnyitására. Annak a képessége, hogy valaki megnyissa, nem hatalmi vagy státuszbeli kérdés volt, hanem győzelmi és erkölcsi kérdés.

Jézus Krisztus egyedül méltó, mert Ő egyenlő az áthágott Törvénnyel, mert Ő Isten Fia, mert tökéletes életet élt, mert elégséges áldozat.

A keresztnél abbamarad a sírás.

» „a megöletett Bárány” (6. vers); egy kivételes szó, mert a Fiú is kivételes. A teljes Földet, sőt az egész Univerzumot megvilágította az Atya szava: „A Bárány.”

„Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást.” (Jelenések 5:12)

A Bárány története a kezdetek nélküli időben veszi kezdetét, **„a világ megalapításakor”**. János megöletve látja Őt.

Jelentései:

- egy szimbolikus látomás; a szentély mindig megőrződött a tudatában; az eljövendő valóságról beszélt; a szimbólumok és a szertartások rejtélye szertefoszlott, amikor megérkezett a valóság;
- a világ alapjai szilárd fundamentumot igényeltek;
- a világ alapjainak tartós volta magának Istennek is nyugalmat nyújtott; az elhatározás, hogy megteremtsenek minket, két szívszorító érzés feszültségéből született – a saját Fia iránti irgalom és az irántunk való szeretete; a szeretet győzött;
- biztonság az el nem bukott világok számára;
- vigasz számunkra.

A keresztnél kiáltás hallatszott: „Elvégeztetett!” Itt kell abbamaradnia a sírásnak, mert Isten szíve kiüresedett az Ő Atyjától.

Annak ellenére, hogy az arcunk könnyek nyomát őrzi azoknak az érzéseknek köszönhetően, amelyeket átélünk, mégis reménykedhetünk és kifejezhetjük a dicséretünket – „És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és meg-

nyisd annak pecséiteit: mert megöletél, és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, és tettel minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön. És látám, és hallám a királyi széket, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala, nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást. Sőt hallám, hogy minden teremtett állat, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja vala: A királyi széketben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké.” (Jel 5:9–13)

LEGYENEK BÁRÁNYAINK!

A Bárány jelenlétében rejlik az a bizonyosság, hogy részünk lehet a békében. Legyen báránynk! Hogyan? Húsvétra? Nem! Őrizzük meg Őt szakadatlanul a szívünk oltárán!

Egy nagy forgalmú, billenő vasúti híd keresztelte a folyót. A sötét esték egyikén egy személyvonatnak kellett áthaladnia a hídon. Néhány perccel a híd lehajtása előtt a hídőr ellenőrizte a biztonsági zárat; el voltak törve! Elkezdte leengedni a hidat, amikor már hallani lehetett a vonat érkezését. Abban a pillanatban észrevette a gyermekét, amint a hidat mozgó szerkezet hatalmas fogaskerekei közt játszik. Mit tehetett volna? Meghozta az egyetlen döntést, amit lehetett. A vonat gyorsan és biztonságosan elhaladt anélkül, hogy az utasok tudatában lettek volna, mekkora áldozatot hozott értük egy szerető édesapa.

„Ne sírj!”, mert Isten is véghez vitte az egyetlen dolgot, amelyet megtehetett – „mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3:16)

A hármás angyali üzenet és az egyház missziója

Isten hív, hogy menjünk

TED WILSON

Atörténelem folyamán, Istennek mindig volt egy különleges küldetése népe számára. És bár e küldetés teljesítésének részletei változhatnak, a végső cél mindig ugyanaz: az embereket megváltó közösségre, egy örök életre szóló közösségre vezetni Istennel.

Több mint 2500 évvel ezelőtt Isten egy különleges feladatra hívott el egy fiatal embert, egy olyan küldetésre, amely nemcsak életidejére korlátozódott, hanem évszázadokon át a mi korunkig és azon is túl. Dániel félelem nélkül állt a királyok udvarában, és sugárzó fényként világított, amikor a legmagasabb szinten szolgált, miközben a királyok Királyának jelenlétében állt, „aki a titkokat foltárja” és „megjeleníti mindazt, ami lesz” (lásd Dán 2:29).

Ezek a próféciaik különösen az utolsó napokra vonatkoznak. A Jelenések könyve 10. fejezetében a „kis könyvként” vannak azonosítva, amely a vég idejéig be van pecsételve. János azt a parancsot kapja, hogy: „Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét... Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrod, de a te szádban édes lesz, mint a méz” (Jel 10:8–9).

A Jelenések könyvének 10. fejezetében János Isten népét mutatja be, amely megtapasztalja az 1844-es nagy csalódást. A nyitott könyv Dániel könyve,

amely tartalmazza a 2300 nap/év próféciát a szentély megtisztításával és a közelgő vizsgálati ítélettel kapcsolatosan. Az a hit, hogy Jézus eljön, édes volt az adventhívók számára, de amikor Jézus nem jött el, úgy ahogyan várták, az keserű csalódást okozott nekik. Hirdették Jézus eljövételének üzenetét, de munkájuk még nem volt befejezve. Volt egy plusz üzenet Isten tervében, amelyet még el kell vinni az egész világnak. Ennek az üzenetnek három része van Jel 14:6–12-ben, és a hármás angyali üzenet néven ismerjük.

A Prófétaág Lelke szerint az első és második üzenetet a korai advent-

hívók vitték el a világnak. A harmadik üzenet kapcsolódik az előző kettőhöz, és közvetlen Jézus visszajövele előtt hirdettetik a világnak.

Az ihletett írások teljesen világossá teszik Isten maradék egyházának küldetését: „Bizonyos értelemben Isten az adventistákat őrállókként és világosság hordozóiként helyezte a világba. Rájuk bízta az elveszendő világnak szóló utolsó figyelmeztetést. Isten Igéjéből csodálatos világosság fénylik rájuk. A legünnepélyesebb, legfontosabb munkát kapták, az első, a második és a harmadik angyali üzenet hirdetését. Ehhez hasonló fontosságú üzenet nincsen. Nem szabad megengedniük, hogy figyelmüket bármi más elterelje. A halandókra bízott igazságok közül a legünnepélyesebbet bízta ránk Isten, hogy a világnak hirdessük. Ezeknek az igazságoknak a hirdetése legyen a mi munkánk. Egy világot kell megintennünk: Isten népének pedig híven kell teljesítenie a rábízott feladatot” (*Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent Irodalmi Műhely, 80. o.).

Mivel Isten ránk bízta, hogy hirdessük ezeket az üzeneteket a világnak, mennyire fontos, hogy megértsük az üzeneteket és azok megosztásának fontosságát!

AZ ELSŐ ÜZENET

Az első angyal üzenete Jel 14:6–7-ben az örökkévaló evangéliumot hirdeti, a Krisztus igazsága és kegyelme általi üdvösséget – Krisztus megigazító és megszentelő hatalmát. Az angyal bejelenti, hogy eljött az ítélet ideje, és hívja az embereket, hogy térjenek vissza Isten igazi imádatára, Istennek mint Teremtőnek az elismerésére.

Az a kijelentés, hogy az ítélet idején élünk, a Dániel 8:14-ben található prófécia beteljesedésén alapul: 2300 este és reggel után (vagy prófétai nap, amelyek éveknek felelnek meg) a szentély megtisztul. 1844. október 22. óta olyan időszakban élünk, me-

lyet az advent előtti ítélet idejeként, a mennyi szentély megtisztításaként ismerünk. Ennek a vizsgálati ítéletnek az eredménye dönti el, hogy ki megy a mennybe Jézus eljövetelekor.

Az Istennek mint Teremtőnek az imáadására való felhívás egyértelmű felelősséget ró az emberekre, hogy megünnepeljék azt a napot, amely az Ő teremő tettét tiszteli. Ezt az üzenetet kaptuk: „A hűség nagy próbája a szombat lesz, mert az igazságnak különösen vitatott pontja. A végső próbatétel idején éles határvonal fog húzódni Isten szolgálói és azok között, akik nem szolgálják Őt” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, Advent Kiadó, 539. o.).

De Istennek mint Teremtőnek az imádata ennél sokkal többet jelent: el kell utasítani az élet eredetével kapcsolatos hamis elméleteket! Lehetetlen dolog az evolúcióban hinni, ugyanakkor azt mondani, hogy Isten az ég és a föld Teremtője. A két elképzelés nem keverhető egymással. Továbbá, az evolúció része a spiritizmusnak, mivel „a spiritizmus azt tanítja, hogy „az ember fejlődő teremtmény, akinek születése óta a rendeltetése, hogy fejlődjék az Istenség felé, egészen az örökkévalóságig” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, Advent Kiadó, 539. o.).

A MÁSODIK ÜZENET

A Jel 14:8-ban található második angyal üzenetét, amely megjövendöli Babilon bukását, először 1844 nyarán hirdették (*A nagy küzdelem*, 347. o.). Mivel a próféciaiban ennek az üzenetnek a hirdetését az ítélet prédikálása követi, és mivel az egyházak, amelyeknek ez az üzenet szól, valamikor tiszták voltak, itt Babilon azokra az egyházakra vonatkozik, amelyek elutasították az ítélet figyelmeztetését.

Babilon bukásának üzenete megismétlődik Jel 18:1–4-ben is. Isten népéhez szól az üzenet, amely még Babilonban van, hogy jöjjön ki, hogy ne

Keresztény szeretettel és bibliai hitelességgel kell előrehaladnunk, ahogyan elődeink is teljesítették a múltban Isten adta küldetésüket.

legyen részese bűneinek és ne kapjon a csapásokból, amelyek rászakadnak. Ezért Babilon azokból az egyházakból tevődik össze, amelyek olyan teológiai tévedéseket hirdetnek, amelyeket a középkori egyháztól vettek át.

Noha Babilon bukása 1844 nyarán kezdődött el, ez egy fokozatos folyamat, amely nem fejeződik be, míg 1) az egyházak el nem utasítják Jelenések 14 hármass üzenetét és el nem fogadják a Sátán által bemutatott hitelességet és hazug csodákat; 2) míg ezek a hitehagyó egyházak teljesen nem egyesülnek a világgal, elfogadva azt, amit a világ elfogad és hisz (*A nagy küzdelem*. 348–349. o.).

Ahhoz, hogy Isten népe – amely még mindig Babilonban van – megértse annak sürgető voltát, hogy kijöjjen, meg kell érteniük Babilon bűneit és tévedéseit. Ez óriási felelősséget helyez Isten népére, hogy megvalósítsa küldetését ezen üzenetek hirdetésében. Bár ez a hirdetés heves haragot és ellenállást fog kiváltani, amiért úgy mutatjuk be Babilont, amilyen, nekünk keresztény szeretettel és bibliai hitelességgel kell előrehaladnunk, ahogyan elődeink is a múltban teljesítették Isten adta küldetésüket (*A nagy küzdelem*. 606. o.).

A HARMADIK ÜZENET

A Jel 14:9–11-ben található harmadik angyal üzenete világos figyelmeztetést tartalmaz: Ne imádjátok a fenevadat és annak képét, és ne vegyétek fel annak jelét! Ennek az üzenetnek az alapja Jel 13. fejezetében található meg. A fenevad a hitehagyó egyházat jelképezi. Ennek a fenevadnak a képét egy második vadállat készíti el, amely az Egyesült Államokat jelképezi. Figyeljünk meg Ellen White magyarázatát: „Hogy az Egyesült Államok megformálhassa a fenevad képét, ahhoz a vallási hatalomnak úgy kell a polgári hatalmat irányítania, hogy az egyház az államhatalmat is saját céljainak szolgálatába állítsa” (*A nagy küzdelem*. 395. o.).

Az Egyesült Államok több mint 200 éven át a vallásszabadság fellegvára volt. A bibliai prófécia szerint azonban eljön az idő, amikor a vallásszabadság sérülni fog, és egy mozgalom úgy fogja irányítani a kormányt, hogy olyan törvényeket fog elfogadni, amelyek a hitehagyott egyházak kívánságait teljesítik. E kép elkészítésének végeredménye az intolerancia mindenkiel szemben, aki nem ért

egyet azzal, amit ez az egyház/állam egység megkövetel (*A nagy küzdelem*. 445. o.).

A fenevad bélyege, a hamis istentiszteleti nap megtartása olyan intézmény, amely világosan kifejezi a fenevad hatalmát. Az egyik egyház azzal kérkedik, hogy a hetednapos nyugalomnapot áthelyezte szombatból vasárnapra. Más egyházak azzal indokolják vasárnapünneplésüket, hogy ez Jézus feltámadásának az emlékezete. Egyik kijelentés sem biblikus.

A hitehagyó vallásos vezetők harraggal telnek el, amikor nem tudják megcáfolni a szombatnap szentségét, és a szombat-ünneplőket üldözni fogják, és be fogják börtönözni őket. Ezen események közepette a harmadik angyal üzenetének erőteljes hatása lesz, amikor az emberek látni fogják, hogy a próféciák pontosan úgy teljesednek, ahogyan Isten parancsolatainak megtartói megmondták. Közben a feszültség növekszik az igazság és a hamisság között, Isten egyházában egy megtisztulás megy végbe. „Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani... Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak” (*A nagy küzdelem*. 541. o.).

Azok, akik ragaszkodnak Megváltójukhoz, és nem hajlandók feladni a hármass angyali üzenetben található igazságokat, felismerik, hogy Isten erejével kell folytatniuk küldetésüket, az eredményt pedig Rá kell hagyniuk. „Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a menny üzenetét... Az üzenet nem annyira érvelessel, mint Isten Lelkének mélységes

meggyőzése nyomán fog terjedni... Az igazság tisztán láthatóvá válik, és Isten becsületes gyermekei elszakítják a köteleket, amelyek eddig fogva tartották őket... Az igazság ellen szövetkező erővel szemben sokan az Úr oldalára állnak” (*A nagy küzdelem*. 544–545. o.).

Testvéreim, amit ma tapasztalunk, az egy ébresztő felhívás, amely arra serkent, hogy figyeljünk Isten Szavára, és legyünk készen arra, ami bekövetkezik. Csak akkor leszünk képesek bármit is elérni, ha teljesen Jézusra és a Szentlélek erejére hagyatkozunk. Isten készít fel bennünket a késői eső kitöltésére, amely alkalmassá tesz minket arra, hogy fennhangon hirdessük a három angyal életadó üzenetét.

Ma arra hívlak, hogy így válaszoljatok Isten hívására: „Igen, Uram! A Te erőddel és hatalmaddal elmegyek, hogy hirdessem a hármass angyali üzenetet! Bárhová küldesz, kész vagyok elmenni!” Ámen!

Megbeszélendő kérdések

1. Miért fontos a hármass angyali üzenetet a bibliai próféciák szélesebb összefüggésében olvasni?
2. Mit mondanál azoknak az embereknek, akik hallották ezt a felolvasást, és azt mondják neked, hogy félnek a végidei eseményekre gondolni?
3. Hogyan fogalmaznád meg a hármass angyali üzenet lényegét, ha egy olyan barátoddal kellene megosztanod, aki soha nem hallott róla?

Ted N. C. Wilson, a világszéles Hetednapos Adventista Egyház elnöke. További írások és kommentárok elérhetők az elnök Twitter oldalán: @pastortedwilson, valamint Facebook oldalán: @Pastor Ted Wilson

Isten készít fel bennünket a késői eső kitöltésére, amely alkalmassá tesz minket arra, hogy fennhangon hirdessük a három angyal életadó üzenetét.

A három angyal üzenete

AUREL NEAȚU

Sok adventista már gyermekkorában gyakran láthatta a Jelenésekből ismert három angyalt jelképező logót. A földbolygót körülvevő három angyal képével nőttünk fel, amelyet vagy a szószék mögötti falon láthattunk a „Féljétek az Istent!” felszólítás kíséretében, vagy a gyülekezet épületének homlokzatán. Emblematikus szimbólumnak számított az 1989-es évet megelőző időszakban.

Napjainkban a Jelenések 14. fejezetében található hármass angyali üzenet képezi a globális adventista identitás vizuális alapelemét. Az egyház hivatalos logója, amelyen a bolygónkat körülvevő három láng található, szintén ezt az üzenetet jelképezi. A hármass angyali üzenet a Hetednap Adventista Egyház védjegye. A hivatalos dokumentumokban előforduló logón és az egyház neve mellé járó szimbólumon túl mit jelent a hármass angyali üzenet számunkra felekezeti szinten?

EGY EREDETI ÜZENET

Tegyük próbára bibliai ismereteinket! Jelenések 14:6-11 igeszakaszon kívül még hol olvashatunk a Bibliában három, nyilvános üzenetet közvetítő, mennyi hármas hírnökről?

Isten nagy embereinek, mint például Mózesnek vagy Gedeonnak az elhívása egyetlen angyal által és egyetlen ember jelenlétében történt. Illéssel, Ábrahámval és Dáviddal szintén egy-egy angyal beszélt. Sámson és Keresztelő János születését egy angyal adta hírül. Még Jézus születését is egy-egy angyal üzent meg Máriának és Józsefnek külön-külön. Jézus születése után új fordulatot vettek az események. A betlehemi dombokon „íme az Úrnak angyala hozzánk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevő őket: és nagy félelemmel megfélemlének.” Később „hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyi seregek sokasága, akik az Istent dicsérik” (Lk 2:9, 13).

A sok angyal jelenléte nem váltotta ki a remélt hatást. Jeruzsálemben nem talált visszhangra az angyalok éneke, annak ellenére, hogy nagy valószínűséggel ott is látható volt a mennyi látogatók fénye. „Az a hír, hogy angyalok látogatták meg a pásztorokat, Jeruzsálemben is eljutott, de a rabbik figyelemre sem méltatták” (Ellen White, *Jézus élete*, 62. o.).

Másokra azonban, bár nagy távolságra éltek Betlehemtől, mégis hatással volt az angyalok által közvetített jó hír. „A bölcsek rejtélyes égi fényt láttak azon az éjszakán, amikor Isten dicsősége beragyogta a betlehemi dombokat. Amint a fény halványodott, egy ragyogó csillag jelent meg, és ott maradt az égen. A jelenség különös érdeklődést váltott ki. A csillag fénylő angyalok távoli serege volt, de erről a bölcsek mit sem tudtak” (uo., 60. o.).

Jézus második eljövételét az elsőtől eltérően három angyal fogja hirdetni, akiket a világ felett repülés közben illusztrál a Jelenések könyve, tehát mindenki látni fogja őket. Üzenetük minden nyelven és minden nemzetnek szól.

EGYETEMES ÜZENET

A nagy nemzetközi vállalatoknak az a céljuk, hogy minél több országban leányvállalatokat alapítsanak. Sok hódító arról álmodozott, hogy uralma alá hajtja a világot. Manapság gyakran beszélnek világkormányról, olyan szervezetről, amelyet az embernek soha nem sikerült felépítenie.

Korábban egyszer sem fordult elő, hogy ugyanaz a létfontosságú információt tartalmazó üzenet szóljon minden embernek, ennek az üzenetnek ráadásul nagy hatása van úgy az itteni, mint az örökkévaló életre. És ez a tény még lehangolóbbá válik, ha megértjük, hogy a világnak korábban nem volt milliárdos nagyságrendű lakossága, ez a szám fokozatosan hágott ilyen magasra.

János folytatja Jelenések 18. fejezetében a korábban elkezdett témát, értékre adva, hogy miben áll egyházunk küldetése: „És ezek után láték más angyalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől” (Jel 18:1). Kérjünk erőt Istentől, hogy „nagy hatalommal” tudjuk hirdetni az örökkévaló evangéliumot a Föld minden lakója számára!

IDŐSZERŰ ÜZENET

Az első angyali üzenet ellentmond az evolucionizmusnak. Az evolúcióelmélet egy olyan általános koncepció, amelyet még a keresztény országok egyetemeken is elfogadnak. A modern oktatás támogatja ezt az elméletet, és ellene áll a bibliai kronológiának.

Az első angyal a teremtés elvét hirdeti hiteles módon, általános érvényűséggel. Milyen hírnökök lehetnek azok, akiknek sikerül meggyőzniük a világot arról, hogy a bolygónkat Isten teremtette? Napjaink társadalmát a globális környezeti és éghajlati válság aggasztja, az első angyal pedig az ég, a föld és a vizek forrásainak Teremtőjéről beszél. A két egymás ellen versengő üzenet az embertársainkat is döntésre készíti. Nagyon fontos,

hogyan az adventista nevelők, az egészségügyben dolgozó adventisták és az egyházhoz tartozó értelmiségiek hozzájáruljanak a teremtésméltóság mellett szóló érvek felépítéséhez, mert ez a jelenvaló igazság.

Az első angyal üzenete nem kérés, hanem figyelmeztetés, amelyet a parancsolatok paramétereinek megfelelően felszólító módon olvashatunk: „Féltétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget (...) imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet”. Csak a kivételes magaviseletű keresztények tudnak hiteles bizonyosságot tenni a világnak arról, hogy eljött az ítélet órája. Imádkozzunk azért, hogy jó fogadtatásra találjon a bizonyágtételünk!

A második angyali üzenet egy időszaki információt képvisel – annak a Babilonnak a leomlását, amely világ-hírű és egy minden nemzet által kedvelt alkoholos ital előállításában foglalkozott. Egy gonosz uralom bukásáról van szó, amely szimbolikus értelemben a „Babilon” nevet kapta. Ez a város a szabadság megnyilvánulásaként képviseli az igaz és hamis elméletek, illetve a bizonytalanságba vetett hit és az erkölcstelenség keverékét.

Babilon azt a vallást képviseli, amelynek semmi köze Istenhez vagy az Ő akaratához, és csak ürügyként használja ezeket arra, hogy az embert helyezhesse középpontba. Ellen White a Római Egyházzal azonosítja Babilont, illetve azokkal a protestáns egyházakkal, amelyek követik a példáját (lásd *Gondolatok a Jelenések könyvéről*, 220–221. o.).

A harag-parázsnaság-alkohol asszociációból és a leírásra használt szimbolikus nyelvből egy függőségekkel és káros szenvedélyekkel telt képre következtethetünk. Megtalálhatjuk itt annak a befolyásnak az egyedülálló forrását, amely az egész világra hatással van, illetve azt az általánosan elterjedt kultúrát, amely nemcsak az utolsó generációra jellemző, hanem az azt megelőzőkre is. Azért aktuális ez az üzenet, mert a globalizációról és az ál-

talánossá vált korrupcióról szól. Érdekes megfigyelnünk, hogy a másik két angyaltól eltérően a második angyal nem említi Isten nevét, és semmilyen figyelmeztetést nem olvashatunk ki az üzenetéből. Egyszerűen csak tájékoztat, a következő angyalnak engedve át a kiegészítés feladatát.

NAGY SZÓVAL

A harmadik angyal szintén „nagy szóval” hirdeti az üzenetet. Azért nem suttognak ezek az angyalok, mert az evangélium üzenetét nem szabad hígított változatban, félénken terjeszteni. Az utolsó angyal érkezik a leghosszabb bejelentéssel, amely fenyegetőnek tűnik, és kódolt nyelvből adódóan ez számít a legbonyolultabb üzenetnek. Főként Isten haragjára és a küszöbön álló büntetésre hívja fel a figyelmet.

A rendszeres bibliaolvasónak bizonyára eszébe jut a Mózes első könyvében található büntetés jelenete, amelyben a három égi követ feladata az volt, hogy megfigyelje az akkori idők leg-törvénytelenebb városait. A három angyal látogatása „tűzzel és kénkövel” ért véget (1Móz 19:24 és Jel 14:10). Az Újszövetség ezt „örök tűznek büntetéseként” emlegeti (Júd 1:7), és a Jelenések könyvében is hasonló kifejezést találunk: „füstje felmegy örökkön örökké”. Mindazonáltal a jelenetek különböznek. Mózes első könyvében három angyal jelenti a megfigyeléseit, majd büntetést hajt végre. A Jelenések könyvében Isten három angyalt küld, és vár, mert irgalmas. Ugyanarra a tűzre figyelmeztet, de vár a válaszukra. Mienk a döntés joga.

EGYSÉGRE VALÓ FELHÍVÁS

Az egymást követő égi hírnökök bemutatása egyetlen összefüggő beszéd benyomását kelti, amelyet több hang közöl ugyan, de egyazon Úrnak az akaratával összhangban. Egységben dolgoznak, és a mi részünkről is erre az egységre van szükség. „Isten Igéje nem ad olyan tanácsot vagy uta-

sítást a harmadik angyali üzenet híveinek, mely alapján úgy vélekedhetnének, hogy elkülönülhetnek népétől. Ezt a kérdést mindörökké lezártak tekinthetitek magatokban. A megszen-tetetlen elmék koholmánya az, ami bátorítja a széthúzást. Az emberek bölcsessége helyesnek tűnhet saját szemükben, de az akkor sem igazság és szentség” (*Szemelvények E. G. White írásaiból*, 3. kötet, 7.5 o.).

AZ ANGALOK ÜZENETE – A MEGKÉRDŐJELEZHETETLEN BIZONYÍTÉK

Istennek fontos üzenete van számunkra, a vég idejében élők számára. Isten szavait emberi képviselők közvetítik ugyan, de mennyei erővel vannak felruházva. Szeretnél-e te is Isten nagykövete, szóvivője lenni?

Isten elküldi az Ő angyalait, hogy kísérjenek el bennünket az evangélium világszéles hirdetésekor. Ugyanígy történt a Sínai-hegyen is, az angyalok jelen voltak a törvény ismertetésekor (ApCsel 7:52 és 5Mózes 33:2). A mennyei hatalmak elkísérik mindazokat, akik felmagasztalják Isten törvényét, és rendelkeznek Jézus hitével. „Annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk. Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését: mi módon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy üdvösséggel?” (Zsid 2:1-3).

Megbeszélendő kérdések

1. Mit jelent számodra a Jelenések harmas angyali üzenete?
2. Miért annyira időszaki a három angyal üzenete?
3. Ezen üzenet megélése és hirdetése miként erősítheti az egyház egységét?

Szeretetteljes hívás

Az örökkévaló evangélium az első angyal üzenetében

Angyalok szálltak alá Betlehem városánál, hogy bejelent-
sék a Megváltó megszületését (Lk 2:8–11), és most, rö-
viddel Jézus eljövétele előtt, újra angyalok jönnek, hogy
hirdessék az örökkévaló evangélium megváltó hatalmát. Tény
az, hogy a három angyal üzenetében (Jel 14:6–12) az evangé-
lium könyvtartóként működik: az örökkévaló evangélium emlí-
tésre kerül az üzenet kezdetén (6. vers), és a végén is, ahol a Jé-
zus megváltó tetteiben való hitet, a hit általi megigazolást talál-
juk (12. vers).

Az első angyal az evangéliumot Isten végidei ítéletével összefüggés-
ben hirdeti; a második az evangélium
győzelmét hirdeti a Babilon leom-
lott hamis evangéliuma fölötti győ-
zelemben (8. vers); a harmadik pedig
a végső ítéletet hirdeti, amikor a go-
nosz erők elismerik Isten szeretetét,
amelyet a Bárány nyilatkoztat ki (10.
vers).

EVANGÉLIUM, SZERETET, KONFLIKTUS

Az üzenetekben az evangélium
hangsúlyozása azt jelenti, hogy a „hit-
valló keresztények közül az adventis-
táknak kell elől járniuk abban, hogy
Krisztust felmagasztalják a világ előtt
(*Evangelizálás*. Budapest, 2007, Advent
Irodalmi Műhely, 126. o.). Az evangé-
lium három jellemzőjét fogjuk kiemel-
ni az első angyal üzenetében.

AZ ISTENI SZERETET ÖRÖK EVANGÉLIUMA

Az evangélium örök, mert Isten
elméjében fogant meg örök időknek
előtte, és Jézus Krisztusban valósult
meg a történelem folyamán (Róm
16:25–26; Kol 1:26–27). Örökkévaló,
mert megváltoztathatatlan és állandó
megváltó erővel rendelkezik. A Jele-
nések könyvében az evangélium ma-
gába foglalja mindazt, amit Isten ér-
tünk tett Jézus Krisztus által, beleért-
ve helyettes halálát, feltámadását (Jel
1:18), mennybemenetelét (Jel 12:5)
és megkoronázását (Jel 4–5); meny-
nyei közbenjárói szolgálatát (Jel 8:3–
4) és dicsőséges visszajövetelét, ami-
kor is befejezi megváltó munkáját és
megítéli a gonoszokat (Jel 1:7; 14:10;
19:11; 22:20). János az evangélium
mélyére vezet el bennünket, amely
Krisztus keresztjében nyilvánult meg.

Az evangélium először a Jelenések
könyve elején jelenik meg, amikor Já-
nos Jézust dicsóítja: „Aki szeret minket,
és vére által megszabadított bűneink-
től” (Jel 1:5). Ami minden teremtmény
teljes felfogóképességét meghaladja,

A Jelenésekben a Bárány az örök- kévaló evangélium megtestesülése.

megtörtént, és számukra ez jó hír! Ez a szeretetről és a vérről szól; Istenről, aki átment a halál völgyén, engesztelést szerzett nekünk, és megtisztított bűneinktől. Ez az isteni szeretet, amely láthatóvá vált a történelemben. Figyeljük meg, hogy az ige jelen idejű – „aki szeret minket” – ez Isten szeretetének folyamatos áradását jelenti irányunkban. János szerint ez a páratlan szeretet Isten Fiának áldozati halálában nyilvánult meg a kereszten (figyeljük meg a múlt időt – „megszabadított”). Az a szeretet, amely egy vérző áldozat formáját vette fel, megtörte a bűn hatalmát, és felszabadított bennünket Isten szolgálatára.

A BÁRÁNY ÉS AZ EVANGÉLIUM

A megöletett Bárány alakja uralja a Jelenések könyvének megmentő üzenetét. Első megjelenése a könyvben drámai és erőteljes. Isten magasztos trónján ül, kezében egy bepecsételt könyvvel, amelyet csak a megöletett Bárány tud felnyitni (Jel 5:1–6). Az angyal a Júda törzsből származó „oroszlánnak” nevezi Őt, ami egy messiási cím (5. vers), de amikor odafordul, hogy meglássa az oroszlánt, „egy Bárányt lát állni, mint egy megöletettet” (6. vers).

A jó hír az, hogy az oroszlán megsemmisíti Isten ellenségeit azáltal, hogy Báránná, áldozati Báránná lesz. Igen, itt erő és hatalom van, de ez a megöletett Bárány hatalma, azaz Istennek a golgotai kereszten meg nyilvánuló szeretetének hatalma.

Amikor azok, akik a trón körül állnak, meglátják a Bárányt, térdre esnek, és énekelve imádják Őt: „Méltó vagy... mert megöltek, és véred által megvásároltál Istennek minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből” (9. vers). Ismét együtt találjuk a vér és a megváltás két alapvető fogalmát, amelyeken keresztül Isten a bűnbánó bűnösöknek dicsőséges jövőt nyújt.

Jel 7:9–15-ben Isten végidei népe Isten és a Bárány trónja előtt áll, dicsőítve őket és készen állva szolgálatukra. Az Isten és a Bárány előtt állnak, mert „megmosták és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében” (14. vers). A Bárány áldozata nemcsak megmenti az embereket, hanem meg is tisztítja őket bűneiktől.

Valójában a megváltás a bűn hatalmából való szabadítás, amely lehetővé teszi számunkra, hogy az Ő jelenlétében legyünk és Istent szolgáljuk. Mivel a Bárány áldozati halála beteljesíti ezt a dicsőséges szabadítást, most már lehetőségünk van arra, hogy csatlakozzunk a Bárányhoz a sárkány elleni kozmikus küzdelemben, és „legyőzzük őt a Bárány vérével és bizonyágtételük beszédével” (Jel 12:11). Két elem a megfelelő sorrendben: a Krisztus áldozata által lehetővé tett győzelem és a bizonyágtétel arról, amit Isten értünk tett a Bárány által. A Jelenések könyvében a Bárány az örökkévaló evangélium megtestesülése.

EVANGÉLIUM ÉS KÜZDELEM

Az evangélium hirdetése a küzdelem összefüggésében történik. Ez része egy lázadási történetnek, amely a mennyben indult el (Jel 12:7–8) és amely foglyul ejtette az emberiséget (1Móz 3:1–8). Ahogy a küzdelem a végéhez közeledik, a sárkány felkészül ármítás és üldözés által legyőzni Isten népét (Jel 13:13–15). Egyesíti a hitehagyó kereszténységet (1–17. versek) és a három démoni lélek (spiritizmus) üzenete által megnyeri a föld kirá-

lyainak támogatását (Jel 16:13–14). Ugyanakkor a hármass angali üzenet által Isten összegyűjti népét minden nemzetből, törzsből, nyelvből és népből (Jel 14:6–12) felkészülésként Jézus eljövételére (14–40. versek). Ebben a végső küzdelemben a győzelem csak a Bárány vére által lehetséges (Jel 12:11).

KÖVETKEZTETÉS

Az evangéliumot mint a kozmikus konfliktus egyetlen megoldását hirdetni kell az egész világon. A három angyal „azokat jelképezi, akik elfogadják az igazságot, és hatalommal nyitják meg az evangéliumot a világ előtt” (*Hetednap Adventista Bibliakommentár*, 7. köt. 979. o., Ellen White megjegyzéseivel). Azt tárjuk itt fel, ami az adventista üzenet középpontjában áll – az evangéliumot. Soha nem szabad eltántorodnunk attól, hogy szóval és tettel hirdessük a Bárány vérének elégséges voltát.

Világosan meg kell értenünk az evangéliumot, de hagynunk kell, hogy az megtestesüljön az életünkben, és olyan szerető embereké váljunk, akik mások szolgálatába állnak. Gyülekezeteinknek és intézményeinknek olyan helyeknek kell lenniük, ahol a Bárány szeretete a neki teljesen odaszentelt életekben mutatkozik meg.

Megbeszélendő kérdések

1. Miért olyan fontos, hogy meglássuk az evangéliumot a három angyal üzenetében?
2. Félsz a Jelenések könyve ítéletének üzenetétől? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?
3. Hogyan közvetíthetjük hatékonyan a Bárány és a Jelenések könyvének evangéliumát az elvilágiasodott embereknek?

Bűnbánat és ítélet

Az örökkévaló evangélium az első angyal üzenetében

Az örökkévaló evangélium üzenete arra szólítja fel az embereket, hogy álljanak Isten oldalára a kozmikus konfliktusban (Jel 14:7). Isten tiszteletben tartja az emberi szabadságot, és minden egyes embert arra hív, hogy szabadon válaszoljon a vele kapcsolatos tervére. Ez a legfontosabb döntés, és ez fogja meghatározni mindannyiunk örök sorsát. Ez a figyelmeztető üzenet olyan, mint a szülőké, akik, ha megérzik, hogy a gyermekük rossz döntést készül hozni, mindent megtesznek, hogy lebeszéljék róla. Ez a hívás Isten szerető szívéből ered.

VILÁGRASZÓLÓ FELHÍVÁS

A döntés fontosságát a felszólító módon álló három ige használata fejezi ki: *féljétek* az Istent, *adjatok* neki dicsőséget és *imádjátok* Őt. Mindhármat részleteiben fogjuk megvizsgálni.

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT!”

A félelem arra indíthat bennünket, hogy tegyünk valamit a félelmet kiváltó veszély elkerülése érdekében. A Szentírásban Isten jelenléte félelmet kelthet. Ki ne remegne egy olyan Isten jelenlétében, aki dicsőséges és áthatolhatatlan fényben nyilvánul meg, és aki a természetet megrázza, és az meghátrál előtte? Az emberek féltik az életüket, de nem azért, mert Isten azzal fenyegetné, hogy megöli őket, hanem azért, mert rájönnek, hogy az élmény olyan erőteljes lehet, hogy attól tartanak, nem fogják túlélni (2Móz 20:19). Ez a páratlan Isten közel jön teremtményeihez, és vágyakozik arra, hogy az ő Istenük legyen. Következésképpen a félelem, amely remegésben és rettegésben nyilvánult meg, áhítattal vonzza magához az embereket, és ez a neki való hálás alávetettségben, imádatban és a vele való közösségben fog kifejeződni, aki maga az élet (5Móz 5:26–27). Ez az igazi tiszteletteljes félelem a Teremtő és Megváltó Isten iránt (2Móz 20:1; Jel 4:10–11; 5:8–9).

A legjobb bibliai párhuzam az Isten félelmére való felhívásra (Jel 14:7) Préd 12:15–16-ben található. 1) Mind a két szakasz felszólító módot alkalmaz („féld az Istent!”), ami azt jelzi, hogy ez egy fontos kérdés. 2) A felszólítás egyetemes, ami azt jelenti, hogy minden emberi lényhez szól („ez az ember legfőbb dolga” [Préd 12:15] „a föld lakosainak” [Jel 14:6]). 3) Az istenfélelem összefüggésben van az ítélettel („Isten minden cselekedetet megítél” [Préd 12:16]; „eljött ítéletnek órája” [Jel 14:7]). 4) Az istenfélelem összefüggésben van Isten parancsolatainak megtartásával („az Istent féljed, és az ő parancsolatait megtart-

Az ítélet nem más, mint az igazság utáni törvényes kutakodás.

sad” [Préd 12:15]; a szentek, „megtartják Isten parancsolatait” [Jel 14:12]).

Az első angyal sürgető felszólítást intéz az emberiséghez, hogy tegyék ezt a dicsőséges Istent személyes Istenükké, és az Ő szerető akaratának engedelmeskedve nyilvánítsák ki az iránta való „félelmüket” („tisztelőtüköt”). Ennek az alternatívája a fenevad félelme / a neki való alárendeltség a halál elkerülése érdekében (Jel 13:15), de egyedül csak az „Élő” halt meg, és Ő az, aki élni fog örökkön örökké. Csak a megöletett Bárány tudja biztosítani az életet (Jel 1:18).

„ADJATOK NEKI DICSŐSÉGET!”

Az embereknek félre kell tenniük a büszkeségüket, és Istennek kell dicsőséget és tisztelgetést adniuk. Az angyal meghatározza, hogy az embereknek, akik egy olyan kozmikus küzdelembe keveredtek, amelyben Isten igazságossága és szeretete megkérdőjeleződött, hogyan kellene dicsőíteniük Őt. Az „Istennek adjatok dicsőséget” kifejezést a Biblia az ítélet kapcsán használja, hogy elismerje az emberi bűnösséget és Isten igazságos ítéletét. Ilyen esetben a kifejezés egy bűnvallomás (Józs 7:19) és/vagy a bűnbánat megfogalmazása (Jer 13:16; 1Sám 6:5).

A Jelenések könyvében a „dicsőséget adni” Istennek először is azt írja le, ami a mennyben történik, ahol a mennyi lények egyöntetűen kijelentik, hogy Isten méltó a dicsőre, mert Ő a Teremtő (Jel 4:9–11) és a Bárány által a Megváltó (Jel 5:9–13). Másodszor, az emberek azt a parancsot kapták, hogy itt a földön dicsőséget adjanak Istennek (Jel 11:13; 14:7; 16:9). Harmadszor, a kozmikus konfliktus

végén mindenki dicsőséget ad majd Istennek (Jel 19:7; vö. Jel 5:13). A földön nincs hajlandóság annak elismerésére, hogy az emberek bűnösök, és hogy Isten igazságos, szerető Isten. A felhívásnak mindenkire el kell jutnia, mert néhányan közülük tanúi lesznek a természeti erők pusztító felfordulásának, és „dicsőséget adnak Istennek”; elismerik, hogy bűnösök, és hogy Isten ítélete igazságos (Jel 11:13; Róm 10:8–9).

IMÁDAT ÉS ÍTÉLET

A felhívás, hogy fogadjuk el a Biblia fenséges Istenét személyes Istenünknek (hogy „féljük Őt”), és valljuk meg bűnösségünket, elismerve Isten igazságosságát és szeretetét, annak a bejelentésnek az összefüggésében hangzik el, hogy „eljött az Ő ítéletének órája” (Jel 14:7). Az ítélet tulajdonképpen nem más, mint az igazság utáni törvényes kutakodás. A gonosz erők kozmikus méretű bünt követtek el, amikor megtámadták Isten szerető jellemének becsületességét, de az utolsó ítéletben az Ő jelleme tisztázásra kerül majd. A gonoszok támogatták a sárkány megtévesztését, de az ítélet felfedi tévedésüket. Most van itt annak az ideje, hogy az emberek féljék az Istent, és adjanak dicsőséget neki.

A végítélet tanítása keresztény tanítétel. A Biblia szerint a végítélet három szakaszból tevődik össze. Az első az advent előtti ítélet a mennyben, ahol Isten népének életét vizsgálják, hogy kiderüljön, hűek maradtak-e a Báránynak tett hitbeli elkötelezettségükhöz (pl. Dán 7:8–10, 13, 22; Róm 2:5–6; 1Kor 3:8; 2Kor 5:10; Ef 6:8). Jézus azért fog eljönni, hogy megszabadítsa a népét, nem pedig azért, hogy elítélje (Zsid 9:28).

Azok a keresztények, akik a lélek halhatatlanságában hisznek, hisznek az advent előtti ítéletben is. A halhatatlan lélek ítélete az ember halálakor történik; abban a pillanatban eldől az örök sorsa. A Biblia elutasítja a lélek

halhatatlanságának tanítását, és azt tanítja, hogy az ember „alszik” az Ūrban Jézus eljöveteleig. Másodszor, van egy ítélet a millennium után is, amikor a gonosz erők és azok támogatói megállnak Isten trónja előtt (Jel 14:10; 20:11–12), hogy elkövetkezzen az ítélet harmadik szakasza, a végrehajtási fázis (Jel 20.), amikor a világ-mindenség megtisztul a bűntől. Ezt a legdicsőségebb eseményt az Őszö-vetségekben az engesztelés napja jelképezte, utalva arra a történelmi pillanatra („óra”), amikor a bírósági eljárás megkezdődik a mennyben, a mennyi naptár szerint 1844-ben (Dán 8:14; vö. Jel 11:19; 14:7). Miközben abban az időben élünk, amelyre az engesztelési nap előremutatott, arra kell hívnunk az emberiséget, hogy féljék Istent, és adjanak neki dicsőséget.

KÖVETKEZTETÉS

A Szentírás dicsőséges és minde-nekfölött álló Istene a mi Istenünk akar lenni, de a döntés a miénk. Az utolsó ítéletben kiderül majd, hogy Isten Krisztus keresztye által kinyilvánította végtelen szeretetét, azáltal, hogy megváltotta az olyan bűnösöket, mint amilyenek mi is vagyunk. Nekünk most azt kell eldöntenünk, hogy féljük Istent, dicsőséget adunk neki, és a Bárány oldalára állunk a kozmikus konfliktusban.

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan kapcsolhatjuk a Jelenések könyve három angyalának ítéletről szóló üzenetét az evangéliumok szeretettörténetéhez?
2. Hogyan adhatunk dicsőséget Istennek a mindennapi életünkben?
3. Miért reményteli üzenet az isteni ítélet ígérete egy olyan világban, amelyet a becsvágy, a bűn és a gonoszság ural?

Imádjátok a Teremtőt!

Az örökkévaló evangélium az első angyal üzenetében

Az első angyal által hirdetett mennyei üzenetnek az egész világon visszhangoznia kell. Ez az üzenet sürgősen felszólít mindenkit, hogy félje Istent, adjon dicsőséget neki, és imádjá a Teremtőt (Jel 14:7). Az imádat elvezet bennünket a kozmikus küzdelem lényegéhez, és egy olyan döntés elé állít, hogy a Teremtőt imádjuk és ne a bukott kerubot (Mt 4:9), akinek az a szándéka, hogy Istent végleg eltávolítsa az általa teremtet világ egy részéből. Ebben a küzdelemben az imádat a legfontosabb próbakő.

IMÁDAT – A BÁRÁNY IRÁNTI HŰSÉG KINYILVÁNÍTÁSA

Jel 14:7-ben az „imád” görög ige a *proskuneo*, ami szó szerint azt jelenti, hogy „leborul” vagy „térdre esik”. Emberekre alkalmazva a hódolat kinyilvánítását jelöli, de amikor Isten az, aki előtt meghajolunk, ez az ige a test és a belső lény meghajlását jelöli, ami bukott énünk eltávolításának kifejezése, hogy megtaláljuk Istenben a lét teljességét, életünk központját és célját. Az imádat két fontos magatartásra mutat.

AZ IMÁDAT MINT HITVALLÁS

Isten trónja előtt a mennyei lények leborulnak és így imádják Őt: „Méltó vagy, Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtetél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtetettek” (Jel 4:11). Megvallják, hogy Istent, a Teremtőt imádják, és hívják az embereket, hogy csatlakozzanak hozzájuk az imádatban. Az istentisztelet alapvetően az Istenbe vetett hit megvallása, akit Teremtőnek vallunk. Ez a hitvallás a Lélek által a belső lényünk mélyén gyökerezik, és szavakban és tettekben fogalmazódik meg; az énünk teljes alávetettségben való meghajlásában (vö. Róm 10:9–10). Valójában a Teremtő imádatának sok köze van az élethez, hiszen Ő az életünk forrása. Következésképpen az imádat azt jelenti, hogy otthon vagyunk, mert Atyánk jelenlétében vagyunk, aki a teremtés szeretetteljes aktusával életet adott nekünk. Ez a magyarázata annak, hogy a Bibliában miért csak azok dicsérhetik az Urat, akik élnek (Zsolt 115:17–18). A teremtet élet meglátja azt, aki az élet, és hálával és szeretettel meghajol előtte. Ezt a fajta imádatot nem alkalmanként végezzük, hanem ez az élet, amely állandóan az Úr jelenlétében van, és alázatosan jár előtte.

János azt is látja, hogy a mennyei lények leborulnak a Bárány előtt és így imádják Őt: „Méltó vagy... mert megöltél, és megváltottál minket Isten-

Az imádat azt jelenti, hogy otthon vagyunk, mert Atyánk jelenlétében vagyunk.

nek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből” (Jel 5:9). Az imádat hitünk megvallása Krisztusban, aki Megváltóként új teremtséssé alkotott bennünket (Jn 3:7; 2Kor 5:17). A megváltás feltételezi, hogy Isten eredeti teremtsését a bukott kerub megrongálta, és az emberek eltávolodtak otthonról. Ezután Isten Fia leszállt az önző teremtmények bolygójára, hogy hazavigye őket (vö. Ézs 53:6) az életük Forrásához. A Krisztus megváltó munkája által helyreállított, elveszett életünk bizonyosságot tesz a világegyetem előtt arról, hogy Ő a mi Megváltónk azáltal, hogy bukott énünket hálás imádatban meghajtjuk előtte.

A HŰSÉG MEGVALLÁSA

Az imádat hűségünk megvallása Istennek mint Teremtőnek és Megváltónak. Azt jelenti, hogy Isten oldalán foglalunk állást a kozmikus küzdelemben, következképpen lázadunk a gonosz erővel szemben. Dánielhez (Dán 6:10) és három barátjához hasonlóan, a Bárány követőit nem félemlíti meg a sárkány. Mivel a teremtmények önmagukban nem rendelkeznek élettel, nem képesek megőrizni saját életüket, még kevésbé más teremtményekét. Ezért a bukott kerubnak az iránta való hűség jeleként való imádata, a halál válasza. Isten hűséges népe „állhatatos a kitartásra” (ERV), és „megtartja Isten parancsolatait és Jézus hitét” (Jel 14:12). Istennek, mint Teremtőnek és Megváltónak az imádata úgy nyilvánul meg az életükben, hogy kitartóan engedelmeskednek Isten parancsolatainak, és megtartják a Krisztusba mint Megváltóba vetett hitüket.

A Jelenések könyvében említett parancsolatok elsősorban a Tízparancsolatra vonatkoznak (2Móz 20:1–17). Az Isten imádatára való felszólítás egy meghívás az első parancsolatnak való engedelmeszségre (Jel 14:7); a figyelmeztetés, hogy ne imádjuk a fenevadat, meghív bennünket, hogy tartsuk meg a második parancsolatot (9. vers); a fenevad elítélése, mert káromolja Isten nevét, a harmadik parancsolat megtartását követeli meg (Jel 13:6). A felszólítás, hogy „imádjátok azt, aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:7) a negyedik parancsolat nyelvezetét alkalmazza (2Móz 20.11), és annak a kérdésnek a fontosságára mutat rá, hogy kit imádkunk. „Ha a szombat egyetemes ünnep lett volna, az ember értelmével és szívével felfogta volna a Teremtőt, akit tisztelt és imádat illet, és soha senki nem lett volna bálványimádó, istentagadó vagy hitetlen” (*A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, Advent Kiadó, 390. o.).

A szombat nemcsak a teremtésre emlékeztet, hanem arra is, aki Krisztus által mindent teremtett. A sárkány számára elengedhetetlenül fontos, hogy ezt az emlékünnepet végleg megsemmisítse. Ez megmagyarázza azt, hogy „a szombat kérdése hogyan lesz a tétje annak a nagy küzdelemnek, amelyben az egész világ szerepet fog játszani” (*Hetednapi Adventista Bibliakommentár*, 7. köt. 979. o.).

Jelen pillanatban a szombat-parancsolat elutasításának legalább két alapvető formája van. Az első a hitehagyott kereszténységből származik, a hetedik napnak mint a bibliai szombathoz az elvetésével és a vasárnap megünneplésének népszerűsítésével. A második a természettudományok

világából ered. A természetes evolúció elmélete sok tudós tudatából kivette a transzcendens és mégis személyes Teremtő Isten létezését – következképpen a szombatot mint a Teremtő emlékét figyelmen kívül hagyták. Szerintük nincs Teremtő, és nincs is szükség rá, mert minden, amit látunk, a véletlenszerű és cél nélküli természeti folyamatok eredménye.

Sok keresztény megpróbálta összehangba hozni a természetes evolúciót és a keresztény hitet, azzal érvelve, hogy Isten egy hosszú evolúciós folyamaton keresztül teremtett, amely küzdelemből, szenvedésből, túlélésből és halálból áll. Ez az Isten egyáltalán nem hasonlít a Biblia szerető Istenére, aki Teremtő és Megváltó. Ebben az összefüggésben az első angyal mindenkit Isten imáadására szólít fel; ez élet vagy halál kérdése.

KÖVETKEZTETÉS

A küzdelem elkezdődött, és az alapvető kérdés világosan kirajzolódik: ki méltó az imádatra? Egyedül Isten, aki Krisztus által teremtett mindent, és a Bárány által megváltott mindent, méltó az imádatra. Csak az élet Forrása képes életet teremteni és újratemteni a megváltás által. Ezt valljuk, amikor imádatban leborulunk Isten és a Bárány előtt.

Megbeszélendő kérdések

1. Gondolkodjunk el ezen a kijelentésen a mai olvasmányból: „Az istentisztelet alapvetően hitvallás.” Hogyan hat ez az elképzelés az istentiszteletünkre?
2. Miért fontos megérteni az istentisztelet és a teremtés közötti kapcsolatot?
3. Hogyan tudjuk az első angyal üzenetét kreatívan és magával ragadóan közvetíteni a körülöttünk élő, evolúcióban hívó embereknek?

Szerda

Az evangélium legyőz minden ellenállást

A második angyal üzenete

AJelenések könyvében a gonosz hatalmak cselekedetei úgy vannak ábrázolva, mintha Isten cselekedeteit utánoznák. Például, Istennek három angyala hirdeti az evangéliumot a világnak (Jel 14:6–12), a sárkánynak pedig három démoni lelke megy a föld királyaihoz, hogy összegyűjtse őket a Báránnyal való végső összecsapásra (Jel 16:13–14). A második angyal üzenete ezen a gondolkodásmódon alapul. Istennek van egy városa, a sárkány pedig megteremti a saját városát: Babilont. Babilon olyan üzenetet hirdet az embereknek, amely az örökkévaló evangélium hamisítványa, és ennek következtében nem fog sikerrel járni.

BABILON ÉS A BÁRÁNY

A második angyal az evangéliumot hirdeti: „Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek” (Jel 14:8). A következőkben a szakasz kulcselemeit fogjuk megvizsgálni.

AZ ŐSI BABILON ÉS A BUKOTT KERUB

Minden a „Sineár földjén, egy síkságon” (1Móz 11:2) kezdődött, amely Babilon másik neve, és Mezopotámia déli részét jelöli. Az özönvíz után ezen a helyen az emberek eldöntötték, hogy egy várost építenek egy égig érő toronnyal, amelynek neve Babilon (4. vers). Az elbeszélésben a Bábel főnév a héber *balal* igéből ered, ami azt jelenti, hogy „összekeverni”, jelezve azt, hogy Babilon „zűrzavart” jelent. Az elbeszélés egy olyan projektről szól, amely az embereket egy közös cél érdekében egyesíti. Az önfenntartás iránti aggodalomban gyökerező emberi tettekről és eredményekről szól, az emberi ambícióról, amely minden képzeletet felülmúl, mert uralmat akar gyakorolni a föld, az ég és min-

den felett. Kozmikus méretű ambíció ez, amely egy olyan kozmikus város felépítését célozza, mely Istentől teljesen függetlenül integrálná a létezés két legfontosabb szféráját, nevezetesen az emberi és az isteni szférát. A babilóniaiak a várost *bab-ilani* – „az istenek kapuja” – névvel illeték, valószínűleg azért, mert a várost olyan kozmikus közösségként képzeltek el, amely egyesíti a földi embereket a mennyei istenekkel. A bibliai történet az emberekkel kapcsolatos isteni szándék elleni lázadást mutatja be (1Móz 9:7; 11:4). Az építkezésnek és tervezett céljának az vetett véget, hogy Isten, a hivatlan, beavatkozott, megváltoztatva az emberi nyelv egyesítő szerepét (1Móz 11:7–8).

Babilon büszkeségét és önelégültségét Ézsaiás teljes mértékben kifejti, amikor az Úr ítéletet hirdet Babilon ellen, amelyet a királya képvisel (Ézs 14:3–23). A szakasz a bukott kerub legmélyebb ambícióit használja fel arra, hogy leírja Babilon királyának szándékait, és ezáltal Isten leleplezi a kerub belső romlottságát: „Holott ezt mondtad szívedben: Az égbe megyek föl, Isten csillagai fölé helyezem trónomat, és az összegyülekezés hegyén telepszem meg, messze északon. A magas felhők fölé megyek föl, és hasonló leszek a Magasságoshoz” (13–14. versek). Ugyanez a törekvés, így vagy úgy, de helyet kapott az emberi szívben is. Bár a történelmi Babilon elesett, a kerub ambíciói még mindig élnek, és a vég idején megpróbálja elérni azokat.

A VÉGIDEI BABILON ÉS A BUKOTT KERUB

Az ókori Babilon városának természete és célja most a végidők Babilonjának szimbólumaként szerepel. A Jelenések könyvében Babilon először is egy tisztátalan hármasság. Három hatalom alkotja, amely a bukott kerub tervének előmozdítására egyesül (Jel

16:13). Ezek a sárkány, aki látszólag Isten szerepét veszi fel (pl. Jel 13:2, 4); a tengerből feljövő fenevad, amely gyakran Krisztust utánozza (pl. Jel 1:8 és 13:14); és a földből feljövő fenevad, amelyet hamis prófétának is neveznek, és a Lélek munkáját utánozza (pl. Jel 13:13; 19:20). Az apokaliptikus próféciaák történeti (hisztoricista) értelmezésében a tengerből feljövő fenevad a középkori keresztény egyházat jelképezi; a földből jövő fenevad az amerikai protestáns kereszténység; a sárkány pedig a spiritualizmus, amely a lélek halhatatlanságának pogány eszméjén alapul, és amelyen keresztül Sátán megtévesztő csodákat fog tenni (Jel 16:13–14).

Másodszor, Babilon a világméretű hitehagyó kereszténység végidei kicsúcsosodása. Ez a laodiceai egyház egy része, amely nem hallgatott Krisztus hívására, hogy nyissa ki az ajtót és térjen vissza hozzá (Jel 3:14–22). Mivel gazdag (Jel 18:3, 11–13) és gyönyörű ruhái vannak (16, 19 versek), nincs szüksége a gazdagságra és a ruhára, az evangélium gazdagságára, amelyet Krisztus mindenkinek felajánl (Jel 3:18). A Babilont alkotó fenevadak nem a modern társadalmak szociális és gazdasági elnyomásának fenevadai, hanem a hitehagyott kereszténység, amely Isten végidei népével fog szembeszállni (Jel 13:15).

Harmadszor, Babilon a megváltás hamis üzenetével fordul a világ felé. „A paráznaság szenvedélyének borával itatott meg minden népet” (Jel 14:8). Babilont a szenvedély/vágy hajtja, nem pedig a Lélek által megvilágosított elme. A lelki paráznaság borának megosztásával Babilon hűtlen feleségként jelenik meg, ami az Úr iránti hűtlenségére utal. Az Ószövetségben Izrael Isten iránti hűtlensége abban állt, hogy szövetségeket kötött a nemzetekkel, hogy megvédje magát (Ez 16:26–29), valamint abban, hogy

más nemzetek vallási szokásait és hitét elfogadta (Jer 2:20–21; Ez 6:9; 16; 23). Mindkettő a hitehagyás kifejeződése volt (Zsolt 106:35–39). A Jelenések könyvében Babilon a föld királyainak támogatását keresi (Jel 17:12–13), és elősegíti a sárkány ámitásait és imádatát (Jel 13:4).

Negyedszer, az utolsó idők Babilonjának létrehozása során a sárkány a nem keresztény világot is megkezesi, hogy a hitehagyó kereszténység nézetei köré egyesítse azt. Ez minden bizonnyal nehéz feladat, mert a bolygón a világvallások sokasága, egymással szemben álló politikai hatalmak, egymásnak ellentmondó gondolkodásmódok, sőt még az ateizmus és a szekularizmus is jelen van. A sárkány a természetfeletti jelenségek felhasználásával érhetné el célját a leghatékonyabban. Aligha van hatékonyabb dolog az emberek lojalitásának megváltoztatására, mint egy megkérdőjelezhetetlennek tűnő természetfeletti élmény. A Jelenések könyve arról beszél, hogy a sárkány és ügynökei nagy csodákat fognak végrehajtani, amelyek olyan változásokat fognak eredményezni a világ társadalmi, politikai

Nem az Oroszlán támadása győzi le őket, hanem a bűneinkért megölt Bárány áldozatos alakja és munkája.

és vallási térképén, amelyeket jelenleg lehetetlennek tűnik előre látni (Jel 13:13–14).

A BÁRÁNY GYŐZELME

Mi az, amit Babilon konkrétan felajánl a világnak? Babilon a saját útját kínálja fel az üdvösségre egy hamis evangélium hirdetésével. Isten a Bárányon keresztül kínálja a világnak az üdvösség evangéliumát, Babilon azonban a saját borát ígéri. A bor gyakran jelképezi Isten üdvözítő áldásait népe számára. Babilon saját „üdvözítő áldásainak” borát, azaz lelki erkölcstelenségét kínálja követőinek. Az Ószövetségben a bort „a szőlő vérének” nevezik (pl. 5Móz 32:14), ami

kiváló szimbóluma Jézus vérének/életének. Az úrvacsora során Jézus az Ő életét jelképező bort kínálta tanítványainak, amelyet a bűnök bocsánatáért ajánlott fel (Mt 26:28) – az evangélium jó hírét. János evangéliumában Jézus a vérét ajánlotta fel, mint a bűnösök számára az élet egyetlen forrását (Jn 6:53, 54; vö. Jn 19:34). Azaz, hogy Babilon a saját borát adja a föld lakóinak, hamis evangéliumot osztogat, amelyet állítólag a sárkány és ügynökei által végrehajtott rendkívüli csodák igazolnak (Jel 13:13–14; 16:13–14). Ezt a hamis evangéliumot nevezi az Írás „a paráznság haragborának”, vagy egy másik fordítás szerint „a paráznság szenvedélye borának [hamis tanításnak]” (Jel 14:8, ÚRK). Ez az emberi fajra vonatkozó isteni terv megrontása, és ezért lelki hűtlenség/erkölcstelenség.

Az emberi nemzetet polarizálni fogja a Krisztus általi megváltás evangéliumának és a sárkány/a bukott kerub általi hamis megváltás evangéliumának ütköztetése. A végeredmény Babilon bukása lesz. Ez a bukás két szakaszban fog bekövetkezni. Az első bukás lelki, amely még mindig folya-

matban van. Akkor fog bekövetkezni, amikor az egyház történelmének korai szakaszában kezdődött hitehagyás eléri a tetőpontját a hitehagyó kereszténység újraegyesítésében. Babilon teljessége nem valósul meg addig, amíg egy ilyen esemény be nem következik. Babilon második bukása Krisztus második eljövetelkor fog bekövetkezni, ami végső vereségét fogja eredményezni. János azt mondja, hogy akkor „a nagy város [Babilon] három részre szakadt” (Jel 16:19).

A szentségtelen hármasság képtelen egységben megállni a Bárány előtt (vö. 1Móz 11:8): „Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket” (Jel 17:14). A gonoszok igyekeznek majd elrejtőzni a Bárány színe elől (Jel 6:16). Nem az Oroszlán támadása győzi le őket, hanem a bűneinkért megölt Bárány áldozatos alakja és munkája. A Bárány megtestesíti az evangéliumot, és győztesen kerül ki a konfliktusból.

KÖVETKEZTETÉS

Babilon még nincs jelen a világban egész teljességében. Mint már jeleztük, a hitehagyás folyamata már korán elkezdődött a keresztény egyházban, és nem sokkal Krisztus eljövetele előtt éri el tetőpontját (2Thessz 2:1–10). Fontos számunkra, hogy megfigyeljük, mi történik a protestánsok és a katolikusok viszonyában, különösen a katolicizmus befolyásának jelentős növekedését a világ egyes részein, még a nem keresztény vallások között is.

A világ gyorsan változik, és további jelentős változásokra kell számítanunk, különösen vallási természetűekre. Addig is kötelességünk hirdetni Jézus Krisztus evangéliumát, mint az üdvösség egyetlen útját, figyelmeztetve a világot arra, hogy mi vár ránk. „Lehet, hogy néhány kérdésben kevesebbet kell mondanunk a római hatalommal és a pápasággal kapcsolatban, de fel kell hívnunk a figyelmet

arra, amit a próféták és az apostolok Isten Lelkének ihletése alatt írtak” (Ellen G. White: *Counsels to Writers and Editors*. Nashville, 1946, Southern Pub. Assn., 65. o.).

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan kerülhetjük el a „babiloni” gondolkodásmódot életünkben?
2. Miért jó hír a Jelenések könyvében Babilon bukása azoknak, akik a Barányt követik, bárhova megy?
3. Folyamatosan „hamis” hírekről olvasunk, és a Jelenések könyve egy „hamis” háromságra utal, amely a Szentírás Szentháromságát próbálja utánozni. Hogyan készülhetünk fel arra, hogy elkerüljük, hogy ez a „hamis” háromság becsapjon minket?

FORRÁSANYAGOK AZ EGYHÁZ SZÁMÁRA

A könyvek
megrendelhetőek
a gyülekezet
lelkészénél!

Szeretetteljes figyelmeztetés Istentől

A harmadik angyal üzenete

Az Úr az örökkévaló evangélium hirdetése, a hozzá való visszatérésre szólító felhívás (az első angyal üzenete) és a babiloni hamis evangéliumra történő figyelmeztetés (a második angyal üzenete) által fejezte ki mélyszégyenét a bűnös emberek iránt. Most Isten szíve ismét feltárul, és azoknak a sorsára figyelmezteti az emberiséget, akik a sárkány oldalán állnak, remélve, hogy meghallgatják és a Bárány iránti hűséget választják. Ez az üzenet a végső ítélethez és a kozmikus küzdelemnek a Bárány által történő megoldásához vezet el bennünket.

VÁLASZTANUNK KELL

A harmadik angyal üzenetében (Jel 14:9–11) használt nyelvezet és képek egyesek számára összeegyeztethetetlennek tűnnek a keresztény evangéliummal. Az üzenet jelentését csak akkor értjük meg igazán, ha azt a Bárány áldozatos szeretetének szemszögéből olvassuk.

HŰSÉG

A harmadik angyal üzenete az egyik legfontosabb kérdésre összpontosít, amellyel az embereknek szembe kell nézniük: Kinek tartozunk végső soron hűséggel? Ez azt jelenti, hogy létezik egy küzdelem, és hogy érintettségünk től függetlenül valamelyik oldalra oda kell állnunk. A választástól való tartózkodás a rossz oldal választása! Csak két lehetőség van: a Bárány vagy a bukott kerub. Ebben a konfliktusban nincs olyan, hogy önmagunkhoz vagyunk hűségesek.

A hűség itt található fogalma mélyreható, mivel jellemünk a hűségünk tárgyának milyenségét tükrözi. Erre utal ennek a szakasznak a nyelvezete, amikor a fenevad nevének és bélyegének viseléséről beszél (Jel 14:9, 11). A bukott kerub iránti hűség látható nyomot hagy az életünkben. A fenevad nevének viselése azt jelenti, hogy azonosultunk a bukott kerub programjával és törekvéseivel; hozzá tartozunk. A hovatartozás gondolata egyértelműen kifejezésre jut a fenevad bélyegén keresztül. A kézen és a homlokon lévő hűségjel mindenki számára látható, és arra emlékeztet másokat, hogy ez a személy a bukott kerubhoz tartozik (2Móz 13:9). A bélyeg hűségünk tárgyának tekintélyét jelképezi.

Ha megvizsgáljuk a hitehagyott kereszténység történetét, és a tekintély olyan szimbólumát keressük, amely a konfliktusban az ember hűségéről árulkodik, akkor ez egyértelműen a vasárnap. Az az állítás, hogy valakinek joga van az Isten törvényének megváltoztatására, túlmegy mindenben. Isten tekintélyét, aki a hetedik napi szombatot a pihenés és az istentisztelet napjaként határozta meg, elhallgattatta az emberi hang, amely a szombatot vasárnapra változtatta. Isten törvénye nagy szerepet fog játszani a végső konfliktusban. Figyeljük meg az imádat és a fenevad bélyege közötti kapcsolatot Jel 14:9-ben: „Ha

A gonoszok Isten haragját úgy fogják megtapasztalni, hogy az nem lesz kegyelemmel vegyített – vagyis, nem lesz lehetőségük a megtérésre.

valaki imádja a fenevadat... és annak bélyegét felveszi”. Ez a két elem elválaszthatatlan egymástól. Mivel a vasárnap az istentisztelet napja, a vasárnapnak való behódolás egyúttal istentiszteleti cselekmény is. Ez két parancsolatot is érint, az elsőt és a negyediket. A vasárnap a szombat hamisítványává válik, amely Isten megszentelő hatalmának jele.

BOR ÉS TŰZ

A gonoszok végső sorsa az, hogy megtapasztalják Isten haragját. Itt szembesülünk azzal, amit egyesek a haragvó Isten nehéz témájának neveznének. János a bor, a tűz és a kénkö metaforáival próbálja elmagyarázni, hogy mi is ez. Ezeket a képeket az Ószövetség is használja Isten ellenségei elleni ítéletének leírására (Jer 25:15–28; Zsolt 11:6; 1Móz 19:24). A nyelvezet szimbolikus, mert Isten haragja nem egy szó szerinti pohárból való ivás. Ebben az esetben az számít, hogy milyen bort isznak a gonoszok, mert ez fejezi ki az összehasonlítás lényegét. Ezt a bort nem vízzel keverték (ahogyan az szokás volt), hanem a bódító erejét fűszerek használatával fokozták (Jel 14:10). A gonoszok úgy fogják megtapasztalni Isten

haragját, hogy az nem lesz kegyelemmel vegyített – vagyis, nem lesz lehetőségük a megtérésre (Jel 22:11).

A második metafora a tűz és kénkö. A gonoszokat tűzzel és kénkövel, vagy „égő kénkövel” fogják gyötörni. Ez a metafora Isten haragjának megtapasztalását ahhoz a fájdalomhoz hasonlítja, amit akkor érez az ember, amikor égő kénkö érinti a testét. Isten haragja fájdalmas élmény. A metafora arra a tényre is épít, hogy amit a tűz elpusztít, azt nem lehet helyreállítani; örökre elpusztul. A lényeg az, hogy Isten haragja a gonoszok végső pusztulásához vezet, amit második halálnak nevezünk (Jel 20:6, 14). A tűz örök, mert amit eléget, az örökre elpusztul; addig ég, amíg semmi sem marad belőle (Ézs 34:9–10; Júd 7). Miközben a gonoszok a második halál tapasztalatát élik át, az alatt az idő alatt nincs számukra nyugalom.

KRISZTUS SZENVEDÉSE

A gonoszok fájdalmas és végső halálát nem tudjuk elképzelni, mert még senki sem élte át. Az egyetlen kivétel Jézus Krisztus volt, aki azért vállalta ezt, hogy mi megmeneküljünk ettől. Az utolsó ítélet során senkinek sem kell megtapasztalnia a második halált; legalábbis nincs rá elfogadható érv, hogy ez megtörténjen. A végső ítélet Krisztus-központú szemléletének összhangban kell lennie Krisztus ítéletével a kereszten. Ott magára vette a világ ítéletét (Jn 12:31), áldozatként hordozta a világ bűneit (Jn 1:29), és ivott Istennek a bűnös emberiség elleni ítéletének poharából (Jn 18:11), hogy azok, akik belé mint Megváltóba vetik hitüket, ne vesszenek el, hanem örök életük legyen (Jn 3:16). A kereszten átélte a tűzkeresztséget, amikor azt mondta: „Szomjazom” (Jn 19:28). A kereszten az Isten-ség együtt szenvedett. „Isten Fiával együtt szenvedett, úgy, ahogy csak egy isteni Lény szenvedhetett, hogy a világ megbékéljen vele” (Ellen G.

White: *God's Amazing Grace*. Washington, D.C., 1973, Review and Herald Pub. Assn., 161. o.). A gyötrelmes fájdalom, amit érzett, nem annyira fizikai volt, hanem egy belső fájdalom, amit az Atyától való elszakadásának érzete okozott (Mt 27:46). Valami hasonló lesz a gonoszok sorsa is az utolsó ítélet idején, amikor rádöbbennek, hogy örökre el lesznek választva Istentől.

KÖVETKEZTETÉS

A konfliktus valóban a hűségről szól. Isten figyelmeztetése fenyegetően hangzik, mert a helyzet komolysága miatt az embereknek szembe kell nézniük vele. Isten jellemének átlátszósága egy fájó szívet tár fel, hiszen Atyánk nem akarja, hogy teremtményei meghaljanak. A nyelvezet egy olyan jel nyelvezete, amely arra figyelmezteti az embereket, hogy álljanak meg, mert halálos veszély leselkedik rájuk. Isten ismeri ezt, mert Ő és az Ő Fia megtapasztalták a kereszten. Mindeközben mi Isten követői vagyunk, akik arra hívjuk az embereket, hogy válasszák a Bárányt, aki megbékéltet minket Istennel.

Megbeszélendő kérdések

1. Miért foglalkozik a Szentírás olyan szemléletesen a gonoszok és Sátán elpusztításával?
2. Hogyan befolyásolja az Istenről alkotott elképzelésünk azt, ahogyan az ítéletet értjük? Mit tehetünk, hogy teljes képet adjunk Isten jelleméről azoknak az embereknek, akik küzdenek a haragvó Isten képével?
3. Hogyan tudunk a legjobban beszélni Isten haragjáról a megváltás történetének összefüggésében?

Második péntek

A végítélet és Isten szeretete

A harmadik angyal üzenete

A harmadik angyal üzenete egy figyelmeztetés, amelynek célja, hogy az embereket meggyőzze, hogy a Bárány oldalára állva kerüljék el a gonoszok sorsát. Az erőteljes figyelmeztetés az utolsó ítélet végső céljának leírásához vezet. Továbbra is erős nyelvezetet és képeket használ az író: „kínoztatik tűzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt” (Jel 14:10).

A VÉGÍTÉLET ÉS A KERESZT

A görög *basanizo* ige („kínozt”, „gyötrött”) olyan gondolatot közvetít, amely a legtöbb ember számára ma már visszatapasztató. Az ige olyan intenzív fizikai és/vagy lelki fájdalmat jelöl, amely felett az illetőnek nincs hatalma (vö. 2Pt 2:7–8). A Jelenések könyvében a gyötrelmes fájdalom leírására használják, amelyet az asszony a szülés során tapasztal (Jel 12:2). A gonoszok esetében az ige jövő idejű passzív alakját alkalmazza – „gyötrődni fog”. A kérdés az, hogy ki vagy mi gyötri őket. Át fogjuk tekinteni a szöveg megfogalmazását és szándékát, hogy választ találjunk erre a kérdésre.

A BÁRÁNY ELŐTT/JELENLÉTÉBEN

A gonoszok „tűzben és kénköben gyötrődnek a szent angyalok előtt és a Bárány előtt” (Jel 14:10, ÚRK). A kép azt mutatja, hogy a gonoszok erős fájdalmat szenvednek, miközben az angyalok és a Bárány jelenlétében állnak. Az angyalok által kísért Jézus képe azokban az ószövetségi szakaszokban gyökerezik, amelyekben arról van szó, hogy Isten angyalok kíséretében jelenik meg, hogy megítélje a gonoszokat és megmentse népét (5Móz 33:2; Zak 14:9). Az Újszövetségben Krisztus eljövételének látható és dicsőséges valóságát írja le. A második eljövettel Krisztus angyalai kíséretében fog eljönni (Mt 16:27; 25:31–32; Mk 13:26–27). Ez lesz Jézus legdicsőségesebb megjelenése az emberek előtt, és mindenki látni fogja Őt (Jel 1:7); az Ő jelenlétében fognak állni (vö. Jel 6:16–17). Jel 14:10 nem Jézus második eljövételéről szól, amikor csak azok fogják látni Őt, akik még élnek. Itt az angyal Krisztus eljövételének nyelvezetét kölcsönzi, hogy tájékoztasson bennünket arról, hogy az utolsó ítélet során Krisztus egy utolsó alkalommal megjelenik minden gonoszainak és a bukott kerubnak.

Az örökkévaló evangélium Isten szerető természetéről szól, amely mindig mások felé irányul.

A BÁRÁNY ÉS A KERESZT

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt a tényt, hogy a harmadik angyal nyelvezete nagyon pontos. A gonoszok a Bárány előtt állnak, nem pedig a királyok Királya, de még csak nem is az Úr előtt. Amikor felnéznek, Krisztust látják, mint Isten Bárányát, aki a kereszten megmutatta Isten végtelen szeretetét minden teremtménye iránt. A Jelenések könyvében a megölt Bárány képe a Jézus áldozati halálába vetett hit általi üdvösség evangéliumának vizuális kifejezése (Jel 5:9). Az örökkévaló evangélium Isten szerető természetéről szól, amely mindig mások felé irányul. Jézus kijelentette: „Én pedig, ha fölemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok” (Jn 12:32), egyeseket az üdvösségre (Jn 3:14–15), másokat pedig az ítéletre (Jel 14:10). Isten törvényszékén a gonoszokat és minden gonosz hatalmat visszavezetnek Isten szeretete kozmikus történetének legmélyebb kinyilatkoztatásához.

Ahogy a Bárányra néznek, rájönnek, hogy Isten valóban a szeretet és az igazságosság Istene, és hogy a kozmikus küzdelem indokolatlan volt. Ellen White ír arról a pillanatról, amikor Krisztus trónja az Új Jeruzsálem falai fölé emelkedik, és meglátják Őt, és „a trón fölött feltárul a kereszt” (A nagy küzdelem, 591. o.). Ezt is írja: A Golgota „látomása nyomán, a titok-

zatos Áldozat láttán minden bűnös elismeri, hogy a menny ítélete jogos” (Jézus élete, 40. o.). Talán arra következtethetnénk, hogy ami a gonoszokat gyötri, az Isten szeretetének a Bárányon keresztül való megmutatkozása. Ez a szeretet felébreszti bennük a bűntudatot, és olyannak látják magukat, amilyenek valójában, miközben rádöbbennek, hogy örökre el vannak választva egy ilyen csodálatos Istentől. A fájdalom rendkívül gyötrelmes lesz. Helyes lenne azt mondani, hogy Isten szeretete, amely a Bárány áldozati halálában nyilatkozott meg, és amely örömmel és hálával árasztja el Isten népének szívét, a gonoszok szívét erős fájdalommal és bűntudattal tölti el. Ha elfogadták volna a Bárány által felajánlott üdvösség ajándékát, megmenekültek volna a kárhozát ítéletétől. A Bárány megjelenése a gonoszok előtt békés megoldást hoz a kozmikus küzdelemre.

KOZMIKUS ÖSSZHANG

Az utolsó ítélet során a legmeggyőzőbb bizonyíték, amelyet Isten bemutat a gonoszoknak, Sátánnak és démonainak, az Ő önfeláldozó szeretete lesz, amely a kereszten, a megölt Bárány által lett nyilvánvalóvá. Valójában ez az egyetlen bizonyíték, amelyet bemutat, és ez elegendő. Meggyőző erejét nem lehet felfogni, mert az egész világegyetemet összetartja az örökkévalóságon keresztül. Az áldozati Áldozatra tekintve a gonosz erői felismerik és megvallják, hogy Isten valóban igazságos az ellenük hozott ítéletében; hogy megérdemlik a halált, mert ezt választották.

János ezt a pillanatot várta, amikor azt írta, hogy „minden teremtetett állat, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja vala: A királyi székben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké” (Jel 5:13; vö. Júd 14–15). Az egész kozmosz egy

hangon „vallja majd, hogy Jézus Krisztus az Úr, az Atya Isten dicsőségére” (Fil 2:11). A végső tűzvészben a kozmosz megtisztul a gonosz hatalmak jelenlététől és munkájuk eredményétől. Azután – írja János – „láttam új eget és új földet” (Jel 21:1).

KÖVETKEZTETÉS

A szeretet képezi a kozmikus küzdelem keretét. A bűn keletkezése előtt a világegyetem tökéletes harmóniában lüktetett a szeretet ereje által, és mielőtt a konfliktus véget érne, a szeretet mindent visszahoz a tökéletes harmóniába. A három angyal üzenetének középpontjában ez a kozmikus dimenziókról szóló legcsodálatosabb történet áll, amelyet az egész világnak meg kell hallania, hogy felkészüljön Krisztus eljövetelére.

Az egyháznak minden erőfeszítést meg kell tennie annak érdekében, hogy minden tanítását – különösen az eszkatológiáját – és minden tevékenységét a Bárányba vetett hit általi örök üdvösség evangéliumának szolgálatába állítsa (vö. Jel 14:12). Ez az Úr üzenete a világnak, és ennek kell megtestesülnie szavainkban és tetteinkben.

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan beszélhetünk másoknak az Isten jellemében megnyilvánuló szeretet és igazság tökéletes egyensúlyáról?
2. Beszéljük meg ezt az idézetet a mai olvasmányból: „A szeretet képezi a kozmikus küzdelem keretét.” Hogyan hat ez a mindennapi Istennel való járásunkra?
3. Hogyan tudjuk a legjobban megosztani a hármasszöglet üzenetét a következő adventisták következő nemzedékével?

Második szombat délelőtt

A hármas angyali üzenet

A végidei kiállítás színtere

ELLEN G. WHITE

Láttam egy csapatot, amely szilárdan és erős fegyverzetben állt őrhelyén, egy tapodtat sem hátrálva meg azok támadásai elől, akik a közösség megalapozott hitét akarták megingatni. Isten tetszéssel tekintett le rájuk. Három fokozatot láttam: az első, a második és a harmadik angyal üzenetét. Kísérő angyalom így szólt: „Jaj annak, aki ezeken az üzeneteken a legcsekélyebb mértékben is változtat. Ezeknek az üzeneteknek a helyes megértése életkérdés. Emberi lelkek sorsa függ attól, hogy miként fogadják el azokat.” Az üzeneteket szemlélve láttam azt is, hogy milyen drágán szerezte meg tapasztalatait Isten népe. Nagy küzdelmekbe és sok szenvedésbe kerültek. Isten lépésről lépésre vezette gyermekeit, míg végül szilárd, megingathatatlan emelvényre állította őket. Láttam, amint egyes személyek e szilárd emelvényhez közeledtek, és annak alapjait kezdték vizsgálni. Egyesek nagy örömmel, haladéktalanul felléptek arra. Mások ellenben hibákat kerestek az alapokban. Előbb javításokat óhajtottak rajta, mert úgy vélték, akkor az emelvény tökéletesebb lesz, és a rajta lévő emberek boldogabbak. Egyesek leléptek az emelvényről, és megállapították, hogy az egész helytelenül van felépítve. Én azonban láttam, hogy akik rajta voltak, mindannyian szilárdan álltak a helyükön, sőt még azokat is intették, akik leléptek, hogy hagyjanak fel folytonos panaszaikkal, mert Isten volt ennek a műnek az építőmestere, ők pedig Istennel perlekedtek. Még egyszer elbeszélték Isten csodálatos cselekedeteit, amelyek őket erre az álláspontra vezették, és szemeiket az ég felé emelve, fennhangon magasztalták Istent. Ez mély benyomást gyakorolt azokra, akik panaszkodtak, és arcukon alázatos kifejezéssel újra viszatértek oda.

Lélekben elragadtattam abba a korszakba, amikor Krisztus első eljöveteletét hirdették. János küldetett el, hogy illés próféta erejében és lelkiületével

egyengesse a Megváltó útját. Azokat, akik János tanítását elvetették, Jézus prédikációja sem boldogította. Mivel az eljöveteletét hirdető üzenetet elnevezték, olyan álláspontra helyezkedtek, hogy megjelenésekor sem fogadhatták el a hírnököktől még a legmeggyőzőbb bizonyosságtételt sem: hogy Krisztus a Messiás. Sátán azonban ezzel sem volt megelégedve. Azokat, akik elvetették János üzenetét, tovább hajszolta, és arra csábította, hogy Krisztust tagadják meg és feszítsék keresztre. Akik így cselekedtek, azok a pünkösdi áldásában sem részesülhettek, amely áldás megmutathatta volna nekik a mennyei szentélyhez vezető utat. A templom kárpitjának kettéhasadása azt jelezte, hogy Isten nem fogadja el többé a zsidó ceremóniákat és áldozatokat. A nagy áldozat immár megtörtént és elfogadtatott, Isten Szentlelke pedig, amely pünkösdi napján áradt ki a tanítványokra, gondolataikat a földi szentélyről a mennyekre irányította, ahova Jézus saját vérével lépett be, hogy kiárhassa tanítványaira megváltása áldását.

A hitetlen zsidók azonban sötétségben maradtak. Elveszítették az összes világosságot, amit a megváltás tervének ismerete adhatott volna nekik, és továbbra is haszontalan áldozataikban és adományaikban hittek és bíztak. A földi szentély helyébe a mennyei szentély lépett, csak hogy nekik a nagy változásról nem volt tudomásuk. Ezért nem volt semmi hasznuk Krisztusnak a mennyei szentélyben végzett közbenjárói szolgálatából.

Sokan rémülettel tekintenek a zsidókra, mert Krisztust megtagadták és keresztre feszítették. Ha Krisztus szenvedéseinek és megaláztatásának megható történetét olvassák, azt gondolják, hogy ők szerették és nem tagadták volna meg az Úr Jézust, miként Péter, és nem feszítették volna keresztre, mint a zsidók. Ámde Isten, aki minden ember szívében olvas, próbára tette az ő szeretetüket is, amelyet vallanak. Az egész menny a legna-

Gondoskodj róla, hogy házad a sziklára épüljön! Ne kockáztasd az örök életed!

gyobb érdeklődéssel szemlélte, hogy miképp fogadják az első angyal üzenetét. De sokan, akik vallották, hogy Jézust szeretik, és könnyek között olvasták a kereszti történetét, mégis megvetették és kinevették eljövetele örömhírét. Közönséges csalásnak minősítették ahelyett, hogy örömmel elfogadták volna. Sőt még azokat is gyűlölték, akikről tudták, hogy örömmel várják az Úr eljöveteletét. Kizárták őket az egyházakból. Azoknak, akik az első angyal üzenetét elvetették, már semmi hasznuk sem lehetett a második üzenetből. Sem az éjjeli kiáltásból, amely előkészítette volna őket arra, hogy hit által Jézussal együtt belép-hessenek a mennyei szentély belsejébe, a szentek szentjébe. A két első angyali üzenet visszautasítása következtében értelmük annyira elsötétült, hogy többé nem is láthatna fényt a harmadik angyali üzenetben, amely pedig megmutatta a mennyei szentélyhez vezető utat.

Láttam, hogy a névleges egyházak éppúgy keresztre feszítették ezeket az üzeneteket, amiképpen hajdan a zsidó papi fejedelmek és a római helytartó keresztre feszítették Jézust. Ezért nincs tudomásuk a szentek szentjébe vezető útról, és ezért nem is részesülhetnek Jézus közbenjárói szolgálatának áldásaiban. Amint hajdan a zsidók továbbra is bemutatták haszontalan áldozataikat a földi szentélyben, éppúgy küldik ők is haszontalan imákat a mennyei templom ama részébe, amelyből Jézus már eltávozott, és amelyet már bezárt. Sátán örül ennek a csalásnak, vallásos jelleget ölt magára, és önmagára irányítja ezeknek a névleges keresztényeknek a figyelmét. Hazug csodái és jelei által csap-

dájába csalja őket. Kit így, kit úgy kísért meg. A legkülönbébb csalásokat agyalja ki, hogy a különféle jellemeket befolyásolja. Vannak emberek, akik undorral tekintenek valamely csalásra, míg a másikat készséggel elfogadják. Sokakat vezet félre Sátán a spiritizmus által. Sokszor úgy jelenik meg, mint a világosság anyala, és hamis reformációk által igyekszik befolyását kiterjeszteni. Az egyes egyházak rendkívül büszkéek, és azt hiszik, hogy a jó Isten dolgozik csodálatosan értük, holott az elért eredmény idegen szellem műve. Az izgalom azonban csakhamar elül, az egyházak és a világ pedig sokkal rosszabb állapotba jutnak, mint azelőtt voltak.

Láttam, hogy Istennek számos hűséges gyermeke van a névleges adventisták és a névleges egyházak között is, de még mielőtt a hét csapás kiönteték a földre, az őszinte, igaz lelkek és lelkesek kihívatnak onnan, és örömmel fogadják el az igazságot. Sátán ezt jól tudja. Ezért még mielőtt elhangozna a harmadik angyal hangos kiáltása, izgalmat idéz elő az egyházban, hogy a hívek azt higgyék, Isten velük van. Azt hiszi, ekképpen sikerül neki az őszinte lelkeket továbbra is félrevezetnie, és elhitetheti velük, hogy Isten még mindig munkálkodik az egyházakért. Azonban a világosság fényesen felragyog, és az őszinte lelkek elhagyják az elesett egyházakat, és a „maradék”-hoz csatlakoznak. (*Korai írások*. Budapest, 2006, Budapest, BIK Kiadó, 226–229. o.).

* * *

Az első, a második és a harmadik angyal üzenetének hirdetését az ihletett Ige szabályozta. Egyetlen iótát vagy pontocskát sem szabad elmoz-

dítani a helyéről. Semmilyen emberi tekintélynek nincs több joga ezeknek az üzeneteknek az áthelyezésére, mint arra, hogy az Ószövetséget felcserélje az Újszövetséggel. Az Ószövetség a számok és jelképek evangéliuma, az Újszövetség pedig maga a valóság. Az egyik éppolyan fontos, mint a másik. Az Ószövetségben vannak Krisztus ajkáról származó leckék, és ezek a leckék semmilyen tekintetben nem veszítettek jelentőségükből.

Az első és a második angyal üzenete 1843-ban és 1844-ben hangzott el, és most a harmadik hirdetésének idejében járunk, de még az előző kétőnek is hangoznia kell. Ma éppolyan szükséges ezek elisméltése az igazság kutatói számára, mint bármikor ezelőtt. Szóban és írásban egyaránt hirdetniük kell az üzeneteket, és rá kell mutatnunk azok sorrendjére! Be kell mutatnunk azokat a próféciaikat is, amelyek elvezetnek bennünket a harmadik angyal üzenetéig. Az első és a második nélkül nincs harmadik sem. Ezeket az üzeneteket kell hirdetniük a világnak kiadványokban és előadásokban, a profetikus történelem menetében, rámutatva azokra a dolgokra, amelyek már megtörténtek, és amelyek még előttünk állnak...

Az a feladatunk, hogy hirdessük Isten parancsolatait és Jézus Krisztus biznyságtételét. „Készülj Istened elé!” (Ámos 4:12) – ezt az üzenetet kell a világ elé tárnunk. Ez számunkra is személyes figyelmeztetést jelent. Isten felszólít, hogy tegyünk félre minden terhet és a bennünket oly könnyedén megkörnyékező bűnt. Testvérem, az a feladatod, hogy felvedd Krisztus igáját. Gondoskodj róla, hogy házad a sziklára épüljön! Ne kockáztasd az örök életet! Lehet, hogy már nem

éled meg az előttünk álló veszélyt rejtő eseményeket. Életünk egyetlen percre sincs biztonságban. Nem kellene-e minden pillanatban vigyáznod? Nem kellene-e alapos önvizsgálatot tartanod és elgondolkodnod azon, hogy mit tartogat számodra az örökévalóság?

Mindenkinek az legyen legfőbb aggodása, hogy új szívhez jutott-e! Vajon átalakult-e az élete? Megbocsáttattak-e bűnei a Krisztusba vetett hit által? Újjászületett-e? Elfogadja-e a meghívást: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28)? ... Kárna ítélsz-e mindent a Krisztus Jézus ismeretének gazdagságáért? Kötelességednek érzed-e, hogy elhiggy minden szót, ami az Isten szájából származik?

(*Szemelvények Ellen White írásaiból*. Budapest, 2000, Advent Kiadó, 2. köt. 100., 110–111. o.).

Megbeszélendő kérdések

1. Mit tanulhatunk azoktól, akik Jézus első eljövételét hirdették? Miért van ennek jelentősége azok számára, akik Jézus második eljövételére várnak?
2. Hogyan érhetjük el kreatív módon a három angyal üzenetével a körülöttünk élő embereket, akik esetleg nem értik a bibliai igazságot?

Ez a felolvasás kivonat Ellen White *Korai írások* című könyvéből és a *Szemelvények Ellen White írásaiból* c. mű 2. kötetéből. A heted-napi adventisták hisznek abban, hogy Ellen G. White (1827–1915) több mint 70 éves nyilvános szolgálata során gyakorolta a prófétálás bibliai ajándékát.

Közelebb Istenhez

Az imahét alkalmával minden évben újra meghívást kapunk, hogy találkozzunk Istennel. Érdemes megfigyelnünk, hogy az Istennel való találkozás fontos szerepet játszik úgy a Bibliában, mint az adományok területén. Röviden tárgyaljuk ezt a tényt az égőáldozatokat véve illusztráció gyanánt, ahogyan azok 3Móz 1:2 versében szerepelnek: *„Szólj Izráel fiainak, és mondd meg nekik: Ha valaki közületek áldozni akar az Úrnak: barmokból, tulok- és juhféléből áldozzatok.”*

A héber *corban* szó jelentése „áldozat”, „közeledni” és „bemutatni”. Ebben láthatjuk az első olyan jelet, amely az áldozatot bemutató személy motivációjára utal. Amikor áldozatot mutatunk be, azzal azt fejezzük ki, hogy közelebb szeretnénk kerülni Istenhez.

Arra is fontos emlékeznünk, hogy az áldozatot jó szántunkból kell ajánlanunk. Az izraeliták a kegyelem Isteneinek tekintették az Urat. Isten azt akarja, hogy jó szívvel hozzuk elé az adományainkat, ezáltal kifejezve az imádatunkat iránta. Az adományok különleges jelentése a 4. versben derül ki: *„És tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy kedves legyen ő érette, hogy engesztelést szerezzen az ő számára.”*

Az égőáldozatra hozott állat fejére helyezni a kezét egyet jelentett azal, hogy az áldozatot bemutató személy azonosul az áldozati állattal. Ez egy módja volt annak, hogy a hívő kifejezze Isten iránti elkötelezettségét.

Ezt a teljes odaszentelődést egyértelműen kifejezte az a tény is, hogy az égőáldozat teljes áldozat volt: az állat egész teste elégett az oltáron. Az odaszentelődés tette ezt az áldozatot „kedves illatúvá” Isten számára. Pál apostol ugyanezt a gondolatot vette át Róm 12:1 versében, amikor a következő szavakat intézte a római gyülekezethez: *„Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tisztelgeteket.”*

Továbbá Pál számára ez az Isten iránti teljes odaadás az üdvösség és a hit általi megigazulás tapasztalatának „természetes” következménye volt.

Az Úr és a küldetésünk iránti odaadás az oka annak is, hogy közel 100 éve gyűjtenek a világmisszióknak adományokat. Az elmúlt évben mintegy 900.000 eurót adományoztak a Divízióknak az imahét során – ez körülbelül 2%-kal több a tavalyelőtti összegyűjtött adományoknál. Figyelembe véve a világmisszióknak szánt egyéb ajándékok (szombatiskola és a 13. szombat) 25%-os csökkenését, ez az evangélium hirdetése iránti érdeklődésről tanúskodik, amely a világjárvány előtt és azt követően egyaránt jellemző volt.

A teljes imaheti adományt a Generál Konferenciához juttatjuk el. Ezeket az adományokat a Konferencia anya-

gi támogatásként fogja felhasználni a misszionáriusok számára azokban az országokban, ahol nem lehetséges a missziómunka helyi finanszírozása. Ezek az országok főként a 10/40 ablakban találhatók (a 10 és 40 szélességi fokok között). A befolyásközpontok szintén részesülnek ezekből az adományokból azért, hogy a nagyvárosok lakosságához is eljuthasson az evangélium. Divízióknak az új területek megnyitására irányuló projekteket szintén ezekből az adományokból támogatják.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik adományokat ajánlanak fel az imahét végén a világmisszió támogatására.

Az elmúlt két év eseményei megmutatták, milyen gyorsan meg tud változni globális szinten is a világ, amelyben élünk. Megtapasztalhattuk Isten különleges áldását és gondviselését. Néhányan elveszítették szeretteiket. Sokakat súlyos anyagi veszteség ért a koronavírus okozta válság miatt. Sokan ráébredtek, hogy életük bizonytalanná vált.

Különösen ilyen helyzetekben szükséges Jézus Igéjére támaszkodnunk, amelyben ezt olvassuk: *„Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket; mert elközeleget a ti váltságatok.”* (Lk 21:28)

Hit által egyesülve,

Norbert Zens, kincstárnok,
Inter-Európai Divízió (EUD), Bern, Svájc

A hármas angyali üzenet képe

GEORGEL PÎRLITU

A HÁRMAS ANGYALI ÜZENET MONDANIVALÓJA

A hármas angyali üzenet egy kivételesen összetett festményre emlékeztet. Az angyalok, a félelem, a dicsőség, az ítélet, a hódolat, a Teremtő, Babilon, a tisztátalanság, a fenevad és annak képe, a harag, Isten, a gyötrelem, a kénkö, a Bárány és a füst csak néhányat képez azok közül a „színek” közül, amelyek ezt a „festményt” alkotják. Oldalakat lehetne írni e „kompozíció” minden egyes „színéről”, de akárhány oldalt is szánnánk a leírásukra, kevésnek bizonyulna, mert a legtöbb ezek közül a színek közül felülmúlja a világot, az időt és a teret, amelyben élünk.

Isten, aki a hármas angyali üzenet képét festette, a legkülönlegesebb színeket választotta azért, hogy lenyűgözze a festmény „nézőjét” és megnyerje őt az Úrnak. Az ábrázolt témák egy olyan tökéletes kombinációját láthatjuk ezen a képen, amelyet csak egy végtelen elme gondolhatott ki. Megtalálhatjuk rajta Istent, az ördögöt, az embert, a jót és a rosszat, az igazságot és a hazugságot, mint ahogyan az engedelmességből származó áldásokat és az engedetlenség következményeit is.

Mindazonáltal a festmény meghatározó „színét” Isten szeretete és igazságossága alkotja, mivel a hármass angyal üzenet az isteni természet e két sajátosságára épül. Amikor Isten azt mondta Ádámnak, hogy „a kert minden fájáról bátran egyél, de a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon ejéndel arról, bizony meghalsz” (1Móz 2:16–17), Isten cselekedete egyszerre tükrözte az Ő jóságát és igazságosságát. Isten jóságáról tanúskodott, hogy Ádám rendelkezésére bocsátotta a kert minden áldását, igazságossága pedig abban nyilvánult meg, hogy tájékoztatta őt arról, melyik fa gyümölcsétől óvakodjon. Isten szeretete és igazságossága a hármass angyal üzenetnek is ugyanígy alapját képezi.

ÁLLÁSFOGLALÁSRA KÉSZTETŐ ÜZENET

Ez az üzenet minden embert érint és döntésre készítet, mert Isten tudja, hogy senki sem maradhat semleges a jó és a rossz közötti küzdelemben, amelynek az ember immár hat-ezer éve része. Sőt nemcsak, hogy nem maradhat semleges, hanem karba tett kézzel sem ülhet, mert a semleges álláspont még nem minden. Az állásfoglalással együtt azt is megválasztja az ember, hogy melyik oldalon fog harcolni: a jó vagy a rossz oldalán.

Gondoljunk a zsidó népre Jézus korából, amely abban az időszakban élt a Földön, amelyben a jó és a rossz közötti harc a legkiéleztettebb volt. Ez a nép nemcsak állást foglalt valamelyik oldal mellett, hanem ezzel egy időben arról is döntött, hogy melyik táborban fog harcolni. Tekintsünk a nép viselkedésére a kíméletlen Gecsemáné-kerti elfogatás, a templom külső udvarán történő megaláztatás, a „Feszítsd meg!”-kiáltások és a Jézus kezébe és lábába ütött szegrek kontextusában! A zsidó nép, amely több száz évig várt a Messiásra, annak érkezésekor befogadás helyett keresztre

feszíti Őt, anélkül hogy tudatában lenne a történeteknek.

Milyen félelmetes gondolat, hogy végül a jó ellen harcoljon valaki, aki egész életében a jó hírt terjesztette! Előfordulhat, hogy mi is az evangélium ellen küzdünk, hogy Babilon érdekeit képviseljük és a fenevad oldalán harcoljunk? Bizonyára, mivel a hármass angyal üzenet – mint ahogy minden más, Istentől származó üzenet is – feltételezi, hogy állást foglaljunk, amikor választunk a két tábor közül.

OLYAN KÖNNYŰ HIRDETNI AZ EVANGÉLIUMOT, DE...

Olyan könnyű anélkül hirdetni az evangélium pályáján forgó, első angyal üzenetét, hogy annak lelkiületében élénk! Jézus kérdésére – „Mit ír a törvény?” – a gazdag ifjú mesterien tudta a választ: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből (...) és felebarátodat, mint magadat.” Milyen jól hangzik ez a felszólítás! Olyan, mint egy felemelő zenemű. Ha ennek a válasznak a fényében tekintünk a gazdag ifjúra, minden okunk megvan az elbűvöltségre, de tovább olvasva a bibliai beszámolót, láthatjuk, hogy más megvilágításban tűnik fel a fiatalember. Mihelyt Jézus a szegényeket említve a gyakorlat területére irányítja a fiatalember figyelmét, ő azonnal visszavonul. És nemcsak egyszerűen visszavonul: szomorúan teszi ezt meg, mivel a törvény gyakorlati dimenziója nem része az élettapasztalatainak.

Jézus, látva, hogy a fiatalember megrekedt az elmélet területén, a rablók kezébe esett emberről mesél neki, amely nem pusztán egy példázatra, hanem valós történetre utal. Egy halálra vert, kirabolt és magára hagyott férfi története kiválthatta volna a fiatalemberben a változáshoz szükséges mechanizmusokat. Mindazonáltal a fiatalember inkább ragaszkodott a gyermekkorától ismert szép elmélethez, minthogy megtette volna

az első, gyakorlati dimenzióba vezető lépéseket, jöllehet megértette a „Ki az én felebarátom?” kérdésre adott jézusi választ.

Az ihletett szavak ma is időszerűek, mivel minket is ugyanaz a csapda fenyeget: „Krisztus megmutatta, hogy nem csak az az ember a felebarátunk, aki a mi hitünket vallja. Ebben a kérdésben nincs faj-, szín-, sem osztálykülönbség. Felebarátunk mindenki, akinek szüksége van a segítségünkre. Felebarátunk mindenki, akit az ellenség megsebzett és összezúzott. Mindenki a felebarátunk, aki Isten tulajdona.” (Krisztus példázatai, 156. o.)

OLYAN KÖNNYŰ BABILON BUKÁSÁT HIRDETNI, MIKÖZBEN...

Olyan könnyű Babilon bukását hirdetni, miközben zavaros elképzeléseket táplálunk és terjesztünk az igazságról! A szabad választási lehetőség idejét éljük, olyan időt, amelyben kifejezhetjük véleményünket és hitünket anélkül, hogy félnünk kellene a következményektől. Ebben a szabad véleménynyilvánítás előnyére szolgáló körülményben az igazságtól idegen nézetek minden eddiginél nagyobb mértékű népszerűségnek örvendhetnek. Bárki, aki nyilvánosan fel szeretne szólalni, írásban és beszédben egyaránt könnyen megteheti. Ily módon teret nyernek olyan elképzelések, amelyeknek más időkben nem volt helyük az egyházban. A Szentlélekről, az Atyaistenről, a Fiúistenről, a prófétaság lelkéről és a Szent Bibliáról szóló eszmék hiányos változatban vagy saját értelmezésben kerülnek bemutatásra.

Nem az a kérdés, hogy ezeknek a téves nézeteknek a hirdetői mennyire őszinték, hanem az, hogy milyen hatással vannak a körülöttük élőkre, vagy akár saját magukra. Az őszinteség semmivel sem enyhíti egy téves eszme következményeit. Ha őszintén, de tévesen irányítok valakit északnak, aki Bukarestet keresi, végül Ploiești-

Mi vagyunk az a három angyal, akiknek együtt kell dolgozniuk a menny angyalaival.

ben fog kikötni, annak ellenére, hogy őszintén igazítottam útba. Fontos, hogy mielőtt „új” információkat „jelenvaló igazságokká” nyilvánítanánk, ellenőrizzük az iránytűt, amely mindig a Szentírás volt és az is marad.

Ellen White a következőket írja a zsidó nép Messiással kapcsolatos tévhitéről, amely még a tanítványokat is befolyásolta: „Az a reménységünk és várakozásuk, hogy a Messiás olyan valaki lesz, aki a nép kívánságainak megfelelően elfoglalja a trónt és a királyi hatalmat, félrevezető volt. Ez a felfogás megakadályozta a helyes megértését annak a ténynek, hogy Krisztus a legmagasabb méltóságból a legalacsonyabb helyzetbe ereszkedett, amit csak elfoglalhatott. Krisztus azt akarta, hogy tanítványainak elgondolásai, elképzelései lehetőleg tiszták és igazak legyenek minden tekintetben és értelemben. Amennyire csak lehetséges volt, meg kellett érteniük mindazt, ami a számára kijelölt szenvedésekkel összefüggésben volt. Krisztus megmutatta tanítványainak, hogy az a szörnyű harc, amelyet most még képtelenek voltak felfogni, abban a szövetségben teljesedett be, amely még a világ fundamentumainak a lerakása előtt megkötöttet.” (*Jézus élete*, 465. o.)

A tévhitek nemcsak a körülöttünk élőkre vannak negatív hatással, hanem azokra is, akik hirdetik őket. Gondoljunk csak a szaduceusok esetére, akiknek téves elképzeléseik voltak Istentől. Ellen White a következőket írja róluk: „Istentől alkotott felfogásuk formálta jellemüket is. Ahogyan nézetük szerint Ő nem érdeklődik az ember iránt, úgy ők is kevésbé törődtek egymással: nemigen volt egység közöttük.” (*Jézus élete*, 345. o.)

OLYAN KÖNNYŰ A FENEVAD, ILLETVE ANNAK KÉPE ELLEN ÉRVELNÜNK, MIALATT...

Olyan könnyű a fenevad, illetve annak képe ellen érvelnünk, mialatt Isten iránti odaadásunk nem teljes! Gondoljunk csak Dávid esetére, aki felháborodik a példázatbeli bárányal történetek miatt, miközben nincs tudatában annak, hogy ő maga is ugyanabban a dologban vétkes.

Emlékezzünk a Dura mezején történetekre, ahol hivatalosan is elismeretek egy új istent. Egy olyan eljárásról volt szó, amelyet jól ismert a nép, mivel hozzászokott az új istenek „feltalálásához”. A hangszerek által kifejezett, imádatra való felszólításra emberek ezrei hullottak térdre a felemelt kép előtt. Mivel zsidók is voltak a tömegben, akik nem hajoltak meg a faragott, öntött vagy festett képek előtt, kemencét építettek annak érdekében, hogy rájuk ijesszenek. A hangszerek jelezte felszólítást hallva a nép igyekezett térdre borulni, csak három fiatalember állt meg egyenesen, mint egy fenyő.

Az a szomorú, hogy a Dura mezején nem pusztán három zsidó ember volt, hanem több ezer zsidó, aki félelmében térdre esett a bálvány előtt. Lehet, hogy néhányan ezek közül a zsidó emberek közül ledobtak egy követ a jelzés előtt, és a jelzéskor nem a bálványimádatot kifejezendő hajoltak le, hanem azért, hogy felvegyék a követ. Ily módon nem szegték meg sem a király, sem az Úr parancsát.

Úgy tűnik, hogy a 99,99%-os oda-szentelődés a ma élő mintegy kétmilliárd keresztény problémája. Mindenben hallgatunk Istent, de azon a ponton, ahol a gondolkodásmódunk eltér az Úr elvárásaitól, megengedjük magunknak, hogy másképp járjunk el.

AZ ÜZENET ÉS ANNAK KÖZVETÍTÉSE

Nagyon érdekes, hogy Istent nemcsak a hármass angyali üzenet foglalkoztatja, hanem annak közvetítése is.

Mit segít a betegen, ha az orvos asztalán van egy, az ő betegségére írt recept, de az nem juthat el hozzá? Egyáltalán nem segít rajta. Hasonlóképp Isten is azt akarja, hogy ezek az életbe vágóan fontos üzenetek eljussanak az emberekhez.

A hármass angyali üzenetet ábrázoló képen Isten három angyal segítségével hangsúlyozta ki az üzenet továbbításának fontosságát. Ők nem a mennyi trónszék körül élő angyalokat jelképezik, hanem minket, embereket. Igaz, hogy a történelem folyamán Isten angyalokon keresztül közvetítette az üzenetét, de ezek kivételes alkalmak voltak. Ez nem egy megszokott módja annak, ahogyan Isten gondoskodik az üzenetek emberekhez való eljuttatásáról. Ha Mózes, a próféták vagy az apostolok elhívására gondolunk, könnyen megérthetjük, hogy Isten embereken keresztül szokta eljuttatni az üzenetét az emberekhez. Az ihletett író gyönyörűen fejezi ki ezt a nagy igazságot: „A mennyi angyalok munkatársaivá kell lennünk, be kell mutatnunk Jézust a világnak. Az angyalok szinte türelmetlenül sóvárogva várják együttműködésünket, mert ők emberi csatornákon át érintkezhetnek az emberekkel. Ha egész szívünkkel odaszentelődünk, átadjuk magunkat Krisztusnak, az angyalok örvendeznek, hogy a mi hangunk segítségével tárhatják fel Isten szeretetét.” (*Jézus élete*, 163. o.)

Megbeszélendő kérdések

1. Hogyan élhetünk az evangélium lelkezetében?
2. Hogyan harcolhatunk a lelki Babilon ellen?
3. Hogyan szentelhetjük teljes mértékben Istennek magunkat?
4. Miért akarja Isten, hogy az Ő hírnökei legyünk?

Bátor gyermekek

Kitartóan a Jézus nyomában

Randy Fishell
a *Guide* folyóirat
szerekesztője-
ként dolgozott.
Jelenleg a Tucker
Barnes & Barátai
nevű, jól ismert
gyerekkönyvsoro-
zatba ír és illusztrál
történeteket.

Istennek különleges küldetése van számodra!

„Majd ezt mondta nekem: Ismét prófétálnod [tanítanod] kell neked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől.” (Jel 10:11, BIC)

VESZÉLY ALASZKÁBAN

Az alaszakai Nome városa nagy veszélyben volt. 1925-ben az északi sarkkör közelében található településnek egyetlen orvosa volt.

„Attól tartok, hogy mandulagyulladásban szenved a gyermekük”, közölte doktor Curtis Welch néhány szülővel. De ahogy egyre több hasonló tünetekkel járó eset merült fel, azon tűnődött, hogy vajon helyesen állapította-e meg a betegségüket. Amikor észrevette, hogy egyre több ember veszti életét a betegségben, ráébredt az igazságra: diftériajárvány (torokgyík) terjedt el a városban!

„A gyógyszerkészletünk túl régi ahhoz, hogy használni lehessen”, magyarázta doktor Welch az embereknek. A legközelebbi gyógyszerlerakat pedig több száz kilométer távolságra volt! Nome városát teljesen körbevette a jég, így a csónakoknak semmi hasznuk nem volt. Azt a néhány repülőgépet, amellyel meg lehetett volna közelíteni a helyet, kivették a forgalomból a téli hónapok idejére, motoros szánok, hójáró autók pedig még nem léteztek abban az időben, ezeket később találták fel.

Dr. Welch sürgős táviratot küldött a hatóságoknak: **„TÖBB MINT VALÓSZÍNŰ, HOGY DIFTÉRIAJÁRVÁNY VAN A VÁROSBAN! SÜRGŐS SZÜKSÉGÜNK VAN EGY MILLIÓ KEZELÉSI EGYSÉGRE DIFTÉRIA ELLEN!”**

Időközben, valahol több száz kilométer távolságra néhány embernek sikerült szert tennie a szükséges mennyiségű gyógyszerre. A kérdés az volt, hogyan juthatnának el ezek a gyógyszerek Nome városába? Egy Mark Summers nevű ember azt javasolta, hogy küldjék el kutyaszánnal. Ez volt az egyetlen remény arra, hogy a gyógyszerek eljussanak Nome-ba, még mielőtt megdőne az esetek száma, és ezáltal kitörne a szörnyű diftériajárvány.

A Nenana-ból Nome-ba vezető út 1085 km (674 mérföld) hosszú volt. Ennek a távolságnak a bejárása általában 30 napot vett igénybe, de most nagy szükség volt arra, hogy ezt az időt minél jobban lerövidítsék.

A kutyáknak és az eszkimóknak fagydaganattal és sok más kihívással kellett megküzdeniük az út során. A kis csapat eltökélten haladt veszélyes hegyvonulatok között a vakító hóviharban.

A küldetés sikeres volt! Mindenki csodálkozására a csapat mindössze 5 és fél nap alatt tette meg a hosszú utat! Sajnos nagy árat kellett fizetniük ezért, mert legalább 5 kutya életét vesztette az út során.

Végül Nome városában nem jegyezték fel több halálos esetet tíznél, pedig abban az időben ezerháromszáz lakosa volt a városnak, a környéken pedig további tízezer ember élt. És mindez egy mentési küldetésnek köszönhetően, amelyet néhány ember elfogadott és teljesített.

* A gyermekeknek szóló leckék anyagában található bibliaverseket az angol nyelvű Nemzetközi Gyermekbibliából (BIC) fordítottuk magyarra, copyright © 1986, 1988, 2008, 2015 Tommy Nelson. Engedélyt kaptunk a jelen anyagban történő felhasználásukra.

A történetek forrása:

https://en.wikipedia.org/wiki/1925_serum_run_to_Nome
[https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_\(dog\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_(dog))

GONDOLKOZZ!

■ Részt vettél-e már valaha különleges küldetésben? Ha igen, melyik volt az?

■ Hogy érzed magad abban a különleges csoportban, amelyet arra hívott el Isten, hogy segítsen másoknak felkészülni Jézus visszatérésére?

IMAÖTLET MÁRA

Köszönd meg Istennek, hogy részese lehetsz az Ő végidői küldetésének! Kérd meg, hogy segítsen megértened ezeket az üzeneteket és azt, hogy hogyan oszthatnád meg őket másokkal.

Jó hír mindenkinek!

„Azután láttam egy másik angyalt, amely nagyon magasan repült. Nála volt az örökkévaló Evangélium, hogy hirdesse a Földön élőknek” (Jel 14:6, BIC)

JÓ HÍR A PARKBAN

Teodóra és Tánya* kissé unatkoztak. „Sétáljunk a parkban!”, javasolta Teodóra. Amikor odaértek, a park teljesen kihalt volt, három fiút leszámítva, akik követ gyűjtöttek, amelyeket egy közeli csúszda tetejére hordtak.

„Mit csináltok ti itt?”, kérdezte Teodóra a fiúktól. De ahelyett, hogy válaszoltak volna, a fiúk kezükbe vettek egy-egy követ, és megcélolták vele a lányokat! Teodóra titokban bölcsességet kért Istentől.

Valami rejtélyes oknál fogva ahelyett, hogy elmene-kült volna, Teodóra megkérdezte a fiúkat: „Hogy hívnak titeket?”

A fiúk összezavarodtak. „Nem féltek tőlünk?”, kérdezte az egyikük.

„Egy kicsit félünk, de megkértem Istent, hogy legyen velünk”, válaszolta Teodóra.

A verekedős fiúk ezeket hallva egyenesen értetlenül álltak! Megváltak a „lőszertől”, és leszálltak a csúszdáról. Abban a pillanatban Teodóra hangot hallott, amely ezt súgta neki: „Mesélj nekik Istenről! Meg fognak hallgatni.” Körülnézett, és úgy tűnt neki, hogy Tánya ugyanazt a hangot hallja, pedig senki nem volt a közelben.

A három fiú odalépett a két lányhoz és bemutatkozott. Nem sokkal később a lányok meséltek nekik Jézusról, és ők figyelmesen végighallgatták őket. Végül az egyik fiú megkérte a lányokat, hogy imádkozzanak. Amikor befejezték, a fiú is imádkozott, arra kérve Jézust, hogy bocsásson meg neki.

Amikor hazaértek, Teodóra ezt mondta: „Tánya, amikor a parkban voltunk, hallottam, ahogy valaki azt súgja nekem, hogy beszéljek a fiúknak Jézusról.”

Tánya szemei elkerekedtek a csodálkozástól. „Én is pontosan ezt hallottam!”, kiáltott fel a kislány. A lányok ekkor megköszönték Istennek a lehetőséget, hogy megoszthatták a Jó Hírt valakivel.

GONDOLKOZZ!

■ Hogyan magyaráznád el az evangéliumot egy vagy két mondatban?

■ Kényelmetlenül érzed magad attól a gondolattól, hogy megoszd másokkal a megváltás, illetve Jézus szeretetének örömhírét? Ha igen, mit gondolsz, miért érzed így magad?

IMAÖTLET MÁRA

Kérd meg Istent, hogy mutassa meg neked, mit jelent az evangélium a te életedben!

Imádkozz azért, hogy készen állj megosztani az evangéliumot, amikor eljön az arra megfelelő idő és alkalom!

* Fiktív nevek.

A történet forrásául szolgált: Rachel Woitt, „Suttogás és ima”, Guide, 2005. december 10.

Mondj le a bűnről!

„Imádjátok Istent... Eljött az idő, hogy az Úr megítéljen minden embert!” (Jel 14:7, BIC)

EGY VEREKEDŐS EMBER TALÁLKOZIK JÉZUSSAL

Három dühös férfi berontott arra a helyre, ahol Carl édesapja, aki adventista lelkész volt, Jézusról beszélt az embereknek. „Tíz perced van, hogy eltűnj innen!”, kiáltotta egyikük a lelkésznek. Volt azoknál a férfiaknál puska, kés és hosszú fémrúd is!

„Tíz perc múlva visszajövünk és megverünk titeket!”, kiáltotta az egyik gonosz ember. Ezt követően a három verekedős férfi sarkon fordult és távozott.

„Vajon mit fog tenni apa?”, tűnődött magában Carl. Abbahagyja az igehirdetést, és arra fogja kérni az embereket, hogy menjenek haza? A lelkész azonban ahe-lyett, hogy biztonságos helyre vonult volna, folytatta a prédikációt!

Körülbelül 10 perc múlva a három férfi visszatért. Carl megfigyelte az arcukat. „Most tényleg dühösek!”, gondolta.

De amikor az édesapja arcára nézett, Carl észrevett valamit. Édesapja egyenesen ezeknek az embereknek a szemébe nézett. Ezt látva a három férfi remegni kezdett, hátrahőkölt, majd elhagyta a helyiséget!

Néhány héttel később Carl édesapja keresztséget tartott egy közeli folyónál. Ott megjelent az az ember, aki azelőtt egy hosszú vasrúddal érkezett édesapja prédikációjára. „Lelkész úr”, mondta, „én is meg akarok keresztelkedni. De még nem állok készen erre, mert nagyon rossz ember voltam.”

„Vajon megváltozhat egy ilyen ember, és szolgálhat az Úrnak?”, tűnődött magában Carl. Nagy meglepeté-

GONDOLKOZZ!

- Gondold át, hogy van-e olyan bűn az éle- tedben, amelyről le szeretnél mondani!
- Sorolj fel néhány olyan dolgot, amely arra késztet, hogy levedd a tekinteted Jézusról! Hogyan változtathatsz ezen a helyzeten?

IMAÖTLET MÁRA

Kérd meg Istent, hogy segítsen lemondanod a rossz gondolatokról és a helytelen szoká- sokról! Köszönd meg neki az életedet megvál- toztató erejét és a szeretetteljes megbocsátá- sát!

sére, néhány hét múlva az édesapja megkeresztelte azt a rossz embert a folyóban.

Milyen büszke volt Carl az édesapjára! És milyen csodálkozva figyelte, hogy mi történik, amikor egy rossz ember úgy dönt, hogy elfordul a gonosztól, és Jézust követi!*

* Az adaptáció forrásául szolgált: Barbara Westphal, „Végzetes fenyegetések”, Guide, 2001. december 15.

Imádjátok a Teremtőt és tiszteljétek az Ő szombatját!

„Ő alkotta az eget, a földet, a tengert és a vizek forrásait” (Jel 14:7, BIC)

KI EBBŐL A VILÁGBÓL!

Karácsony este volt, amelyet három férfi az otthonuktól nagyon távolra eső helyen töltött. Bill, Jim és Frank még csak nem is a Föld nevű bolygón tartózkodtak. A három űrhajós az Apolló 8 nevű űrkapszulában töltötte az estét, miközben éppen a Hold körül repültek!

Arról a távoli helyről a legénység jól látta, ahogy a Nap szelíd sugarai fokozatosan megvilágítják a Földet. A napfény elért még a távoli kis bolygóig is.

Mindhárman várták ezt a pillanatot. Bill Anders felkészült, hogy mondjon néhány szót a mikrofonba. „Most közeledünk a holdfelkeltéhez”, kezdte, „és az Apolló 8 legénysége üzenetet küld a Föld népének.”

„Vajon mit fognak mondani nekünk az űrhajósok?”, kérdezték egymástól az emberek.

„Kezdetben teremté Isten az eget és a földet.” Az űrhajós 1Móz 1:1 versét olvasta, a Biblia első versét! Tovább olvasta a fejezetet, majd Jim Lovell folytatta az olvasást.

„És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a sötétséget nevezé éjszakának”. Ez is része volt a bibliai teremtéstörténetnek. Lovell űrhajós tovább olvasott, majd a harmadik űrhajós folytatta.

„És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessenek meg a száraz. És úgy lőn.” Frank Borman űrhajós tovább olvasta 1Móz első fejezetét. „És nevezé Isten a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Isten, hogy jó.”

Csodálva a sok szépséget, amit a világűrből láttak, az űrhajósok szükségét érezték annak, hogy dicsóít-

senek Valakit, aki hatalmasabb náluk. Borman űrhajós a következő szavakkal fejezte be a Föld lakói számára küldött üzenetet: „Isten áldjon meg mindnyájukat, akik a jó Földön éltek.” Ezek után a szavak után az Apolló 8 folytatta a Hold körüli útját.

GONDOLKOZZ!

■ Mit gondolsz, miért akarja Sátán, hogy az evolucionizmusban higgy ahelyett, hogy felismernéd Istent teremtői minőségében?

■ Miért fontos Isten számára, hogy az emberek a hetedik nap szombatját tiszteljék, és nem a vasárnapot vagy bármely más napot?

IMAÖTLET MÁRA

Kérd meg Istent, hogy egyre többet mutasson meg neked az ő teremtésének csodáiból! Imádkozz azért, hogy segítsen mindenekelőtt tisztelned a szombati napot!

Menekülj a hamis imádattól!

„A második angyal követte az elsőt, és ezt mondta: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város!” (Jel 14:8, BIC)

A TONGÁBAN TALÁLT IGAZSÁG

Aispeli egy polinéziai szigeten, Tongában élt, a Csendes-óceán déli részén, ahol úgy döntött, hogy apja válását követi, később azonban kérdései merültek fel.

Nem sokkal korábban két férfi jött Tongába, akik elkezdtek vallásos találkozókat tartani. Kíváncsiak lévén, Aispeli és Manu, a barátja, részt vettek ezeken a találkozókon. Meglepődtek, amikor új dolgokat tanultak a Bibliából, olyanokat, amelyekről korábban nem is hallottak.

Aispeli és Manu minden este elment a találkozóra. Amikor véget értek az összejövetelek, mindketten sokkal többet tudtak a Bibliából. Egy kérdés azonban agasztotta őket: melyik lehet az igaz egyház?

Egy nap Aispeli a következőket közölte: „Holnap érkezik egy hajó Ausztráliából a kikötőbe. Felszállok arra a hajóra, és megkérem Istent, hogy mutasson nekem egy olyan személyt, aki tud válaszolni a kérdésre: melyik az igaz egyház?”

A kikötőben Aispeli figyelte, ahogy az utasok elhagyják a hajót. Végül meglátott egy embert, akiről úgy érezte, hogy Isten gyermeke, és válaszolni tudna a kérdésére. „Uram, ön keresztény?”, kérdezte az embertől.

Az illető csodálkozva válaszolt: „Keresztény vagyok, pontosabban baptista. De miért kérdezed?”

Aispeli türelmetlenül tovább faggatta: „Meg tudna mondani nekem, hogy melyik az igaz egyház?”

Az elmúlt hónapokban ez az utas kitartóan tanulmányozta a Bibliát, és felfedezte az igazságot. „Küldj levelet erre a címre”, mondta, „ők majd válaszolni fognak a kérdésedre.” Aispeli ceruzát vett a kezébe, és lejegyezte magának a címet, amit az utas mutatott neki. Később levelező bibliatanulmányokba kezdett. Aispeli tanult Isten igaz egyházáról is, amely hitt Jézusban, és megtartotta mind a 10 parancsolatot, beleértve a hetednap szombatot is.

Kevés idő múlva Aispeli és Manu megkeresztelkedtek, és a Hetednap Adventista Egyház tagjai lettek. Lenyűgöző, hogyan Isten dolgozik, amikor meghívjuk Őt az életünkbe!

* Az adaptáció forrásul szolgált: Walter Scragg, „Elnézést uram, melyik az igaz egyház?”, Guide, 1966. szeptember 14.

GONDOLKOZZ!

■ Előfordult már veled, hogy olyasvalakit követtél, aki rossz irányba vezetett? Mit tennél most másként?

■ Vannak olyan barátaid vagy ismerőseid, akik az igaz egyházhoz tartoznak ugyan, de nem követik teljes mértékben a bibliai igazságot? Hogy érzed magad ezt tudva?

IMAÖTLET MÁRA

Kérd meg Istent, hogy világosan mutassa meg neked, melyik az igaz egyház! Köszönd meg neki, hogy megőrizte a Szavát, a Bibliát a hosszú idők folyamán, és most olvashatunk benne az igazságról!

Maradj a Biblia mellett!

„A harmadik angyal ezt mondta hangos szóval: Jaj annak, aki imádja a fenevadat és annak képét, és annak bélyegét felveszi a kezére vagy a homlokára!” (Jel 14:9)

SZOMBATNAPI REJTEKHELY

Tizenegy ember összegyűlt egy dél-európai folyó rejtett partján. Abban az időben veszély leselkedett az ott élő hetednapos adventistákra. Emberek tömege halott a keresztségről, és megtámadták az újonnan megkeresztelt tagokat. Sajnos két gyermek édesanyja életét vesztette a támadáskor.

Az édesanya gyermekei a tízéves Alex és a nyolcéves Mária voltak. Néhányan a rokonok közül kerestek számukra egy családot, amely örökbe fogadta őket.

Az első szombati napon, amelyet az új otthonukban töltöttek, Alex és Mária egy nagy szénapajta mögé bújtak, hogy tanulmányozzák a szombatiskolai leckét és olvassanak a Bibliából. Amikor visszatértek a házba, a férfi, akinél laktak, megverte őket.

A következő szombaton egy közeli erdőbe mentek. Amikor hazatértek, a mostohaapjuk újra megruházta őket.

A harmadik szombaton a mostohaszülők megakadályozták, hogy a gyermekek az erdőbe menjenek. De a szomszédok meglátták a férfit, amint a gyermekeket ütlegelte. Később beszámoltak a hatóságoknak a bántalmazásokról, és a mostohaszülőket végül letartóztatták.

Amikor eljött az ideje, hogy a mostohaszülőket megbüntessék, a bíró kemény hangon kijelentette: „Pontosan úgy fognak megverni titeket is, ahogyan ezeket a gyermekeket bántottátok!”

Alex hirtelen felállt és a következőket mondta: „Kérem, bíró úr, ne verjék meg őket! Igaz, hogy elverték engem és a húgomat, amiért megtartottuk a szombatot, de tudjuk, hogy fájnak az ütések... Az Újszövetség azt mondja, hogy szeressük ellenségeinket, és imádkozzunk értük.”

A bíró szíve meglágyult. Nem verette meg a mostohaszülőket, de aláíratott velük egy szerződést, amely

szerint többé nem fogják bántani a gyermekeket a hitük miatt.

Rövid idő múlva a mostohaapa elkezdte tanulmányozni a Bibliát néhány környékbeli adventista testvér segítségével, majd megkeresztelkedett. Senki sem örült jobban az ő megváltozott életének, mint Alex és Mária!

* Az adaptáció forrásául szolgált: Barbara Westphal, „Ne verjék meg, kérem!”, Guide, 1965. szeptember 1.

GONDOLKOZZ!

- Hogy érzed magad annak gondolatától, hogy valaki megbüntethetne a hited miatt?
- Tudsz példát mondani olyan bibliai történetekre, amelyekben az embereket megbüntették a hitük miatt?

IMAÖTLET MÁRA

Köszönd meg Istennek, hogy számos példát találunk olyan emberekre, akik megőrizték a hitüket, függetlenül attól, hogy milyen árat kellett fizetniük érte! Kérj ma bátorságot azért, hogy neked is legyen erőd ezt tenni!

Isten szeretete győz!

„Inni fog Isten haragjának borából”
(Jel 14:10, BIC)

A MÉRGEZŐ ITAL

Eustorgio, a perui földműves mindennél jobban gyűlölte az adventistákat. Egyik estére azt tervezte, hogy meghív vacsorára egy adventista embert, de nem azért, hogy örüljenek az ételnek és egymás társaságának. Nem, aznap este meg akarta mérgezni a vendégét!

„Milyen jó illata van!”, kiáltott fel az adventista testvér, amikor belépett Eustorgio konyhájába. „Úgy örülök, hogy meghívtál!”, folytatta. „Olyan sok dolgot szeretnék mesélni neked, ami azóta történt velem, hogy az életembe fogadtam Jézust!”

„Jól hangzik!”, hazudott Eustorgio. „Mi lenne, ha evés közben mesélnél?”

A két férfi helyet foglalt, hogy egy egyszerű, rizsből és babból készült ételt fogyasszanak el. Mindketek előtt volt egy pohár üdítő. Az adventista testvér poharára virágok voltak rajzolva, és méreg volt benne.

Az adventista testvér lehajtotta a fejét, és hálát adott Istennek az ételért. Ezt követően vette a pohár üdítőt, és egy szuszra megitta az egészet. „Nagyon finom!”, jelentette ki. „A papajából készült üdítő a kedvencem!”

„Kifejezetten számodra készítettem!”, válaszolta Eustorgio gonosz mosollyal az arcán. *Nemsokára a hasát fogva hal meg ez az adventista!*, gondolta magában.

De ahogy egyre több perc telt el anélkül, hogy bármi is történt volna, Eustorgio idegesen fészkelődni kezdett a székén. Eltelt két óra hossza, mialatt az adventista jóízűen evett és Isten szeretetéről mesélt.

Végül távozásra készen felállt az asztaltól, és meghívta Eustorgiót, hogy kísérje el őt a gyülekezetbe a következő szombat. Miközben az adventista testvér távolodott az úton, Eustorgio térdre esett a konyhájában. Reszketve gondolta: *Hogy lehet ez az ember még mindig életben?! Valami varázsló lehet?! Vagy... lehet, hogy minden, amit Istenről mondott, igaz?*

„Ó, Isten, annak az adventista embernek az Istene...”, suttogta Eustorgio. „Látom már, hogy igaz Isten vagy, akinek van hatalma megmenteni az embereket. Kérlek, ments meg engem is!”*

* Az adaptáció forrásául szolgált: Juliana Marin, „Áldott méreg”, *Guide*, 2009. december 12.

GONDOLKOZZ!

- Adj példát olyan lelki természetű csodákra, amelyekben hisznek az emberek!
- Miért gondold, hogy fontos Isten végidei ítélete?

IMAÖTLET MÁRA

Köszönd meg Istennek, hogy megengedte, hogy szabadon dönts a hitedről! Kérd meg, hogy tanítson téged az Ő szeretetéről, és arról, ahogyan ez a szeretet eltávolít minden végítélettől való félelmet!

Egy rész, amely megmarad

**„Isten szent népének meg kell tartania Isten parancsolatait és a Jézusba vetett hitét”
(Jel 14:12, BIC)**

KÉT TÖRTÉNET, EGYETLEN KIHÍVÁS

Figyeld meg, hogy mi a közös a következő két történetben!

ELSŐ TÖRTÉNET

Nádia szobájában elrongyolódott a tapétaszőnyeg, és a szülei azt mondták neki, hogy választhat egy másikat. „Ó, ez tetszik nekem!”, kiáltott fel Nádia, és rámutatott egy rózsaszín tekercs tapétaszőnyegre. Anya és apa beleegyeztek a választásába.

Az elárúsító a következőket mondta: „Ez egy gyakori választás. Valójában csak ez a kis tekercs maradt meg a teljes anyagból. A jó hír az, hogy kedvezményes áron adhatom el önöknek.”

MÁSODIK TÖRTÉNET

Illés elmenekült a gonosz királynő, Jézabel elől. Egy barlangban töltötte az éjszakát kimerültségében. Olyan magányosnak érezte magát!

Hirtelen egy hangot hallott, amely ezt mondta: „Illés! Miért vagy itt?” Maga Isten beszélt hozzá!

„Uram, a mennyei seregeknek Istene”, válaszolta Illés, „tőlem telhetően mindig a lehető legjobban szolgáltam neked. De Izrael népe áthágta a veled kötött szövetségét. Lerombolták az oltáraidat. Karddal ölték meg a prófétáidat. Én vagyok az egyetlen élő próféta, és most az én életemet is el akarják venni.”

De Isten tudta, hogy Illés nem az egyetlen ember, aki neki szolgál. Ezt mondta Illésnek: „7000 embert hagytam életben Izraelben. Ezek az emberek soha nem hajoltak meg Baál előtt.”*

* Az idézetek 1Királyok 19:9–18-ból (BIC) származnak.

GONDOLKOZZ!

- Tudnál mondani példákat maradék népre vagy személyekre? Tipp: ez a csoport nem volt hajlandó meghajolni egy hatalmas, aranyból készült szobor előtt.
- Milyen felelősségekkel jár, ha Isten maradék egyházához tartozunk?

IMAÖTLET MÁRA

Kérd meg Istent, hogy tegye világossá előtted, kik tartoznak az Ő maradék népéhez! Imádkozz bátorságért, hogy mindig követni tud Jézust és meg tud tartani a Tízparancsolatot!

A KÖNYV ÁLTALI MISSZIÓ HETE

2021. december 5-11.

A NAGY KÜZDELEM
Ellen G. White

JÉZUSHOZ VEZETŐ ÚT
Ellen G. White

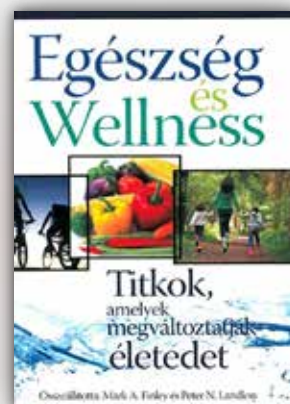
NEVELÉS
Ellen G. White

A VÉGŐ REMÉNY
Clifford Goldstein

JÉZUS A MINDEN, BARÁTOM!
Alejandro Bullón

EGÉSZSÉG ÉS WELLNESS
Mark A. Finley és Peter N. Landless

A SZEPLŐTELEN BÁRÁNY
David Edgren

7 könyv... 7 nap
A CSOMAG ÁRA: 77 lej

TOVÁBBI INFORMÁCIÓKÉRT
KATTINTSON A KÖVETKEZŐ WEBCÍMRE:
www.viataसानतate.ro/smc